

№ 43 (661) 25 жовтня 2012 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

КОНТРОЛЬ

ЦІНИ – ЦЕ ПРИЗМА,
КРІЗЬ ЯКУ ЛЮДИ
ДИВЛЯТЬСЯ
НА ВЛАДУ

6

ТЕМА НОМЕРА

СТОП ІНСУЛЬТ

В УКРАЇНІ НАЙГІРША СИТУАЦІЯ ІЗ СЕРЦЕВО-СУДИННИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ
СЕРЕД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

8

Не забудьте передплатити
«ПВ» на 2013 рік!

РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2013 РІК

Як і раніше, видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видань завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт, конкурси та розваги.

Вартість передплати на 2013 рік не збільшилася і становить: газети «Профспілкові вісті» – 148,44 грн (передплатний індекс – 22152), журналу «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – 65,64 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштовому відділенні України за «Каталогом видань України», або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

ПРИВІТАННЯ

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

25 жовтня заступнику голови Профспілки працівників АПК України Валерію Григоровичу Шведову виповнюється 60 років! Профспілка працівників АПК України щиро вітає ювілара із цим чудовим святом! Зичимо довголіття, добра та радості, енергійності, невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів!

ІГОР СОПЕЛКІН, ГОЛОВА ПРОФСПІЛКИ АПАРАТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВУ – ПІДТРИМКУ ПРОФСПІЛОК

На виконання рішення СПО об'єднань профспілок від 15 жовтня п. р., 22 жовтня в ФПУ відбулася презентація наукової доповіді Національного інституту стратегічних досліджень «Про стан розвитку громадянського суспільства в Україні».

Відкриваючи презентацію, заступник Голови ФПУ Григорій Осовий наголосив на актуальності та важливості даної доповіді для українського суспільства, громадських організацій, зокрема профспілок. Презентуючи учасникам заходу наукову доповідь, завідувач відділу стратегії розвитку громадянського суспільства НІСД Олександр Корнієвський зазначив, що утвердження громадянського суспільства як гарантії демократичного розвитку України визначено одним з напрямів її внутрішньої політики відповідно до ЗУ «Про заходи внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 року. «Державна політика в сфері формування інститутів та організацій громадянського суспільства має передбачати посилення їхньої взаємодії з органами публічної влади, запровадження громадського контролю за діяльністю влади, проведення регулярних консультацій з громадськістю, – сказав він. – При цьому реформування правового середовища для інституціонального розвитку громадянського суспільства має бути спрямоване на запровадження стандартів, передбачених рекомендаціями Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо правового статусу європейсь-

ких неурядових організацій». У цьому контексті важливо зазначити, що відповідно до рейтингів впливових міжнародних організацій показники розвитку громадянського суспільства в Україні протягом періоду незалежності поступово поліпшувалися, і хоча останніми роками не показували позитивної динаміки, але зберегли певну стабільність на досягнутому рівні. Вони є кращими, ніж в інших пострадянських країнах, натомість суттєво відстають від показників країн Балтії та Вишеградської групи. Після завершення виступу науковця відбулось зацікавлене обговорення доповіді. Зокрема багато уваги та часу було приділено питанню участі профспілок в розбудові громадянського суспільства, активної підтримки його розвитку. Також висловлено побажання на адресу НІСД щодо проведення попередньої презентації результатів досліджень з питань розвитку профспілкового руху, соціального діалогу, соціально-трудова відносин. Це, підкресливали доповідачі, дозволить наблизити теоретичні дослідження до практичної роботи.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР ФПУ

ВІЗИТ

Днями Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик зустрівся з вихованкою ФСТ «Україна» Яною Шемякіною – олімпійською чемпіонкою, шпажисткою, що здобула для України першу золоту медаль на XXX літніх Олімпійських іграх у Лондоні. У зустрічі також взяли участь в. о. заступника Голови ФПУ Євген Дран'ятий, голова Профспілки працівників культури України Людмила Перелігіна, заступник голови ФСТ «Україна» Наталія Омельчук.

«ЗОЛОТА МУШКЕТЕРКА» В ГОСТЯХ У ФПУ

Зустріч з олімпійською чемпіонкою відбулася в Будинку спілок у теплій та дружній атмосфері. Юрій Кулик високо оцінив досягнення українських спортсменів, вихованців ФСТ «Україна», «Спартак», «Колос», які гідно представили нашу країну на XXX літніх Олімпійських іграх 2012 року в Лондоні, і зазначив, що всі 19 українських чемпіонів та призерів XXX Олімпіади наго-

роджені безкоштовними санаторно-курортними путівками до оздоровчих закладів Федерації профспілок України відповідно до постанови Президенту ФПУ від 25 вересня 2012 року. Юрій Кулик привітав Яну Шемякіну з високою олімпійською нагородою і зізнався, що вболівав за неї і радів її перемозі, а також вручив спортсменці Подяку Голови ФПУ, побажав успіхів, злетів та ще низку гідних перемог, ме-

далей, рекордів: «Ми щиро вітаємо із здобуттям олімпійського золота і вдячні за виявлення самовідданості та волі до перемоги, піднесення міжнародного авторитету України». На завершення зустрічі, подякувавши за теплий прийом, Яна Шемякіна зазначила, що хоча наразі вона й тренується в «Динамо», все ж рідним вважає спортивне товариство «Україна», адже саме звідти розпочала свою спортивну кар'єру.

Нагадаємо, українська шпажистка Яна Шемякіна 30 липня 2012 року на XXX Олімпійських іграх у Лондоні завоювала першу для України золоту медаль, перемігши в додатковий час німкеню Брітту Гайдманн з рахунком 9:8.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

(Ексклюзивне інтерв'ю з олімпійською чемпіонкою читайте на стор. 15)

ТРИВОЖНО

СИТУАЦІЯ З ФІНАНСУВАННЯМ ПІДПРИЄМСТВ ЗОНИ ВІДЧУЖЕННЯ СТАЄ ВКРАЙ НЕБЕЗПЕЧНОЮ

Бюджетні асигнування робіт із ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи у зоні відчуження на сьогодні призупинено. У вересні роботи недофінансовано на 35 млн грн. Працівники підприємств зони відчуження за цей місяць не отримали заробітної плати, а з початку 2012 року їм не виплачено матеріальної допомоги на період відпустки. Зростають борги з виплати добових завахтовий метод роботи та преміальних. На ці соціальні потреби бракує близько 18 млн грн із нарахуваннями.

нання соціальних гарантій працівників відповідно до законодавства, Генеральної та галузеві угод і колективних договорів. Трудові колективи зони відчуження, серед яких немало ліквідаторів, готові на акції протесту з метою обстоювати свої законні інтереси та права.

Зважаючи на цю стресову ситуацію, Атомпрофспілка двічі зверталася з листом до Прем'єр-міністра України, інших високопосадовців, але

конкретного розуміння, пропозицій, щоб розв'язати проблему, немає. За цих умов Атомпрофспілка вимагає від Кабінету Міністрів

України вжити невідкладних і дієвих заходів із реального фінансування підприємств Чорнобильської зони відчуження та вирішення питання вико-

НИКОЛА ТЕТЕРІН,
ПРЕДСТАВНИК
АТОМПРОФСПІЛКИ
В ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ
ОБ'ЄДНАНІЙ
ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ

ОГОЛОШЕННЯ

Федерація професійних спілок України оголошує відбір претендентів на посаду ректора Академії праці та соціальних відносин ФПУ (03680, м. Київ-187, вул. Велика Окружна дорога, 3).

Заклад спеціалізується на здійсненні освітньої діяльності, яка забезпечує підготовку фахівців відповідно до освітньо-кваліфікаційних рівнів і відповідає стандартам вищої освіти, проводить наукову та науково-технічну діяльність відповідно до чинного законодавства України, надає науково-методичну, організаційну, практичну допомогу навчальним закладам, членським організаціям Федерації профспілок України, здійснює організацію, координацію та наукове керівництво науковими дослідженнями з найважливіших проблем правової та соціально-економічної тематики.

Вимоги до претендента: громадянин України, вільне володіння українською мовою, вчене звання професора, науковий ступінь доктора або кандидата наук і стаж науково-педагогічної діяльності не менш ніж десять років, ведення наукової роботи та наявність публікацій на соціально-економічну тематику, бачення напрямів подальшого розвитку підприємства й підвищення його конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг, визначення шляхів підвищення економічного потенціалу й зростання рівня прибутковості, бачення шляхів розв'язання проблем освітнього закладу, не старше 65 років. Претенденти мають подати документи, серед яких: особиста заява про участь у відборі, копія документа, що посвідчує особу, копія ідентифікаційного номера, заповнений листок обліку кадрів, копії документів про вищу освіту, інформація про досвід успішної роботи на підприємствах вказаного напрямку, рекомендації (за наявності). Документи приймають за адресою: 01012, м. Київ, майдан Незалежності, 2, Федерація професійних спілок України, кімната 436 та за факсом (044) 278-43-20. E-mail: flnplan@fpsu.org.ua.

Термін подання заяви на участь у відборі та інших необхідних документів – 30 днів від дати опублікування цього оголошення. Інформація щодо переліку документів, необхідних для участі у відборі, можна дізнатися за телефоном: (044) 278-43-20.

СПІВЧУТТЯ

Федерація профспілок України з глибоким сумом сповідає про передчасну смерть голови Запорізької обласної організації Профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості, члена Ради ФПУ **Валерія Івановича Козуба**. Його життєвий шлях – зразок людської гідності, великої любові до людей, визначеного профілера, який присвятив себе захисту трудових і соціально-економічних прав та інтересів трудящих. ФПУ висловлює глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

Центральний комітет Профспілки металургів і гірників України глибоко сумує з приводу смерті голови Запорізької обласної організації ПМГУ **Валерія Івановича Козуба**.

Трудова біографія Валерія Івановича більш як півстоліття була пов'язана з гірничо-металургійним комплексом України. Авторитет, здобутий ним під час діяльності на виробництві, ще більше зріс за роки його профспілкової роботи. Майже 30 років свого життя Валерій Іванович присвятив справі захисту прав та інтересів трудящих. Із 1984 року він пройшов шлях від технічного інспектора праці ЦК ПМГУ до голови Запорізького обкому Профспілки, який очолював протягом останніх тринадцяти років.

Неодноразово Валерія Івановича обирали до складу президії Центрального комітету Профспілки металургів і гірників. Він був членом Ради Федерації профспілок України та Контрольно-ревізійної комісії міжнародного Профцентру «Союзметал». На кожній ділянці профспілкової роботи Валерій Іванович виявляв себе відповідальним, чесним і професійним працівником, справжнім лідером, якому цілком довіряли люди. Його гідна праця неодноразово була відзначена профспілковими і державними нагородами.

Профспілка металургів і гірників України, колеги та соратники з профспілкової роботи, всі, хто працював разом із В. І. Козубом, висловлюють щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Пам'ять про Валерія Івановича житиме в його добрих справах і в наших серцях.

ДІАЛОГ

У Будинку профспілок за ініціативи Київської міської ради профспілок 19 жовтня відбулася зустріч профактиву столиці з головою Київської міської держадміністрації Олександром Поповим.

Вів засідання голова Київської міської ради профспілок Валентин Мельник. У заході взяли участь Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик, очільники міських профорганізацій, голови першого столичних підприємств і лідери галузевих профспілок.

Учасники зустрічі обговорили актуальні питання розвитку й поглиблення соціального діалогу в Києві, зокрема, виконання положень територіальної угоди між Київською міською державною адміністрацією, Федерацією роботодавців Києва та Київською міською радою профспілок. Цей документ регламентує зобов'язання соціально-економічного розвитку

МІСЬКА ВЛАДА ЙДЕ НАЗУСТРІЧ КИЯНАМ

Києва, соціального захисту й зайнятості населення, оплати та охорони праці, соціальних виплат і гарантій, підвищення стандартів життя у столиці тощо.

Також було проаналізовано перші підсумки реалізації міської програми «Стратегія розвитку м. Києва до 2025 року» та перспективи її подальшого удосконалення, пов'язаного з викликами часу та вимогами людей.

Голова Київської міської держадміністрації Олександр Попов у своєму вступі наголосив на тому,

що за цей рік чимало зроблено для виконання завдань щодо соціально-економічного розвитку столиці, забезпечення людей доступним житлом, якісним соціальним, транспортним, медичним, культурним обслуговуванням. Він докладно розповів, що вдалося досягти завдяки спільній праці соціальних партнерів – влади, роботодавців і профспілок і що треба зробити, аби створити киянам гідні умови життя та праці.

Олександр Попов спинився, зокрема, на проблемах реформування медичної галузі, забезпечення киян якісною питною водою, подачі тепла в оселі киян, благоустрою столиці.

У своїх виступах представники профспілкових організацій, авіабудівників, будівничих і промисловості, медицини та освіти, ритуальних послуг, УТОС, ДЮСШ, профорганізацій студентів

порушували гострі проблеми щодо виплати заробітної плати, збереження робочих місць, зайнятості, дотримання соціальних гарантій і пропонували шляхи їх вирішення.

Підбиваючи підсумки, Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик зазначив, що профспілки зроблять усе від них залежне для налагодження взаєморозуміння із соціальними партнерами – органами державної влади та роботодавцями щодо спільної діяльності на благо людей. Він також наголосив, що профспілки брали й надалі братимуть активну участь у вирішенні актуальних проблем Києва та його мешканців.

Під час зустрічі представники профспілок висловили побажання проводити такі зустрічі якомога частіше, хоча б два рази на рік.

ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

“Розв'язувати проблеми столиці, її мешканців ми готові разом із профспілками. Тільки спільними зусиллями ми зможемо покращити життя і рівень соціального захисту людей.”

ОЛЕКСАНДР ПОПОВ,
ГОЛОВА КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

ФОРУМ

ЗДОРОВА НАЦІЯ – МІЦНА КРАЇНА

В Українському домі 18 жовтня відбувся III Спортивний конгрес України, присвячений Року спорту і здорового способу життя та 60-річчю участі наших атлетів в Олімпійських іграх.

Зірки-олімпійці, керівники держави та столиці, громадські діячі з усієї країни зібралися для того, щоб обговорити нагальні проблеми галузі і вибудувати стратегію розвитку вітчизняного спорту на найближчі десять років. Відкрив захід Президент України Віктор Янукович,

який у вітальному слові відзначив позитивні тенденції у розвитку вітчизняного спорту. Серед них, зокрема, успішне проведення Євро-2012, здобутки вітчизняних спортсменів на літній Олімпіаді у Лондоні тощо. Глава держави наголосив на необхідності вдосконалити зако-

нодавство у сфері фізичної культури та спорту, а також посилити державну та приватну підтримку українських спортивних шкіл.

У роботі конгресу взяв участь Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик, який високо відзначив видатні досягнення спортсменів ФСТ «Спартак», «Україна» і «Колос» на міжнародних аренах і наголосив на необхідності поліпшувати розвиток масового спорту в Україні.

За підсумками форуму прийнято резолюцію конгресу, а також підписано низку угод й меморандумів між НОК і партнерами олімпійського руху в Україні. Під час роботи учасники ознайомилися з експозиціями фотоставки «Спортивні миттєвості», що її присвячено олімпійському Лондону, та новим проектом НОК «Олімпійська книга».

ДОБІРКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»

Протягом двох днів 18–19 жовтня у столичному Будинку спілок проходить Всеукраїнський форум лідерів студентських профспілкових організацій. Серед питань, що найбільше турбують молодь та які обговорювалися під час форуму, зокрема, поліпшення якості вищої освіти, підвищення конкурентоспроможності випускників вищих навчальних закладів на ринку праці, належна організація стажування та практики студентів на виробництві, їх соціально-економічний захист тощо.

Організаторами форуму виступили Асоціація правознавчих організацій студентів України (АПОС), Профспілка працівників освіти і науки України за підтримки Державної служби молоді та спорту. Захід проходив у рамках реалізації програми «Соціальне становлення, духовний розвиток та формування загальнолюдських цінностей у студентської молоді».

Участь у форумі взяла в. о. заступника Голови Федерації професійних спілок України Євген Драп'ятний, перший заступник голови Державної служби молоді та спорту Сергій Глущенко, народний депутат Андрій Пінчук, Президент АПОС Сергій Романюк і понад триохсот молодих та енергійних профлідерів і представників студентського самоврядування, що з'їхали до Києва чи не з усіх куточків України.

Відкриваючи форум, Сергій Романюк зауважив, що сучасне студентство активно долучається до формування соціально-економічних відносин, опанує європейський інформаційний простір, здобуває освіту як в Україні, так і за кордоном. «Практика засвідчує, що громадські об'єднання, зокрема профспілкові студентські організації, стають активними учасниками здійснення молодіжної політики та сприяють розв'язанню найважливіших студентських проблем соціального характеру, ураховуючи при цьому загальнолюдські та загальнодержавні інтереси, – наголосив Президент АПОС Сергій Романюк. – За їхньої участі вирішуються питання матеріальної допомоги на оздоровлення, ремонт гуртожитків тощо. Завдяки ініціативі студентських профспілкових організацій підвищується культурно-освітній рівень, впроваджується здоровий спосіб життя...»

Учасники форуму лідерів студентських профспілкових організацій, підтримуючи ініціативи Пре-

зидента України, Кабінету Міністрів, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, інших органів державної влади щодо підвищення рівня соціальних стандартів, розмірів стипендіального забезпечення, удосконалення норм законодавства шляхом запровадження нової редакції Закону України «Про вищу освіту», розширення форм соціального діалогу, висловили стурбованість станом виконання норм законодавства в частині соціально-економічного становища студентів, недостатності нормативно-правової бази, відсутності дієвих механізмів державної підтримки молоді в період її соціального становлення та розвитку.

Під час свого виступу голова профспілкової організації студентів Львівського національного політехнічного університету «Львівська політехніка» Богдан Поліщук порушив наболілі для студентства України питання та спинився на ролі вишів у суспільстві у цілому. Так, він наголосив на тому, що вища освіта давно перестала виконувати лише свої основні функції. «Як на мене, до основних її завдань додалася якразово втрачена соціальна функція», – зауважив Богдан Поліщук. Студенти заслуговують на нормальні умови навчання і побуту, гідний дохід у вигляді студентської стипендії, аби хоч якось забезпечити своє проживання, оздоровлення тощо.

А от голова профкому Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» Андрій Галушке-

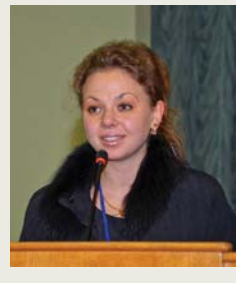

ВИЩА ОСВІТА: ЧИ Є ПЕРСПЕКТИВИ?

ГАРЯЧА ПОРА

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ

Під час проведення Всеукраїнського форуму лідерів студентських профспілкових організацій уперше було обрано студентського Президента. Після виступів та обговорень загальних проблем молоді студентські лідери майже одностайно обрали на цю відповідальну посаду голову першої профспілкової організації студентів та аспірантів Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана Ольгу Чабанюк. Тож протягом двох років (саме на такий термін обрано студентського Президента) Ольга вирішуватиме студентські проблеми на різних рівнях і вільно доплатиме студентським профспілковим організаціям.

проекту Закону України «Про загальнодержавну програму підтримки молоді на 2013–2018 роки» з передбаченням фінансування для оздоровлення студентів, студентського спорту, студентських творчих колективів, наукових товариств, програм студентського обміну тощо.

Не менш важливими питаннями, що порушуються у Резолюції, є забезпечення попереднього обговорення і погодження зі студентськими громадськими та профспілковими організаціями проектів нормативних документів щодо соціально-економічних прав та гарантій студентської молоді. За участі студентських організацій, первинних профспілкових організацій студентів слід розробити Типове положення «Про студентське містечко вищого навчального закладу», «Про студентський гуртожиток», «Про студентську поліклініку» тощо.

Учасники форуму наголосили на необхідності створення належних умов для проведення практики студентів на провідних вітчизняних і зарубіжних підприємствах, зокрема шляхом спрощення та удешевлення процедури видачі закордонних паспортів.

Проблеми окреслені, завдання поставлені, тож будемо сподіватися, що студентству житиметься та навчатиметься краще й комфортніше.

вич окреслив основні питання, що нині турбують студентство. «Перш за все – це стипендіальне забезпечення. Приведення стипендій до рівня прожиткового мінімуму має бути нашою принциповою позицією, – констатував Андрій Галушкевич. – Друге – соціальна інфраструктура вищого навчального закладу: забезпечення гуртожитком, оздоровлення, харчування, пільговий проїзд тощо. Третє – виробнича практика. Без неї виходять прекрасні фахівці, які знаються лише

на книгах, але як технарі вони навіть верстата не бачили... Ще однією проблемою є питання працевлаштування. І його можна легко вирішити – достатньо лише заохотити роботодавців брати на роботу молодих спеціалістів».

Для подальшого розвитку та удосконалення діяльності студентами якісної безплатної вищої освіти та подальшого працевлаштування, поліпшення їхніх житлово-побутових умов, оздоровлення, стипендіального, культурно-освітнього, транспортного забезпечення учасники форуму прийняли відповідну Резолюцію. В ній, зокрема, йдеться про те, що необхідно забезпечити виконання законів України «Про вищу освіту», «Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні» в частині отримання фінансування підготовки кадрів вищими, дотримання нор-

мативів державного замовлення на зарахування на перший курс навчання; підвищення якості вищої освіти; удосконалення структури управління вищою освітою; цільового використання отриманих видими навчальними закладами коштів за надання освітніх послуг; рівня стипендіального забезпечення; безплатної видачі документів про освіту; створення студентам належних умов для навчання, практики, стажування, проживання тощо. А також про забезпечення гарантій щодо надання першого робочого місця; реалізації права на пільговий проїзд у транспорті; надання пільгових довгострокових кредитів на здобуття освіти та будівництво житла; реалізації права на безплатне й пільгове користування об'єктами культури, фізкультури та спорту.

У згаданій Резолюції також передбачається розроблення та затвердження

“ Всеукраїнський форум лідерів студентських профспілкових організацій набуває системності. Проблеми накопичуються і їх вирішення потребує консолідації сил.

ЄВГЕН ДРАП'ЯТНИЙ,
В. О. ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ
ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

Днями за ініціативи Федерації професійних спілок України та Європейського фонду освіти (ЄФО) у Києві відбулася презентація суті участі європейських профспілок в питаннях професійної освіти та підготовки кадрів. У заході взяли участь спеціаліст ЄФО із соціального партнерства Петрі Лемпінен, регіональний менеджер ЄФО по Україні Тімо Куусела, заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк, в. о. заступника Голови ФПУ Євген Драй'ятій та інші. Ми скористалися можливістю та поставили кілька запитань, що наразі хвилюють як профспілки, так і суспільство в цілому, представникам Європейського фонду освіти.

В УКРАЇНЦІВ Є БАЖАННЯ ЖИТИ КРАЩЕ!

Про рівень професійної освіти в нашій країні, відповідальність за її якість та необхідні зміни ми говорили зі спеціалістом ЄФО із соціального партнерства Петрі Лемпіненом.

– Пане Петрі, як ви оцінюєте рівень професійної освіти та підготовки кадрів в Україні?

– Це мій третій візит до України в рамках роботи в Європейському фонді освіти. І я побував тільки в одному профтехучилищі. Тим часом я відвідав інші країни СНД, як-от Казахстан, Азербайджан, Росію, Білорусь, і вважаю, що всі вони стикаються з однією і тією самою проблемою: Радянський Союз не вкладав значних коштів у розвиток професійної освіти... Ми вже говорили про те, що в Україні вища освіта дуже популярна. А що стосується матеріальної бази професійної освіти (училищ і технікумів), то вона дуже примітивна. Вища освіта – це те, до чого люди мають прагнати. Тим часом ми маємо замкнене коло – багато людей із вищою освітою безробітні, а фахівців робітничих професій бракує, бо молодь не має бажання вчитися брудній роботі та ще й у таких умовах.

– Як, на Вашу думку, можна розв'язати це замкнене коло?

– Мені здається, що в Україні дуже багато дрібних і великих професійно-технічних училищ (ПТУ). Вважаю, що вам було б добре ознайомитися із досвідом Росії, де що структуру оптимізовано. Так, було

об'єднано застарілі училища в коледжі, у яких тепер можна здобути різнопрофільну, якісну освіту.

– На кого має бути покладено відповідальність: на роботодавців, державу чи профспілки?

– У сусідній Росії цими проблемами опікуються регіональні органи влади, тож роль профспілок у цьому питанні – незначна. Соціальне партнерство щодо професійної підготовки спостерігається лише на окремих підприємствах. Однак великі компанії не довіряють державній системі освіти, тож самостійно організовують курси підвищення кваліфікації для своїх співробітників.

– Як має виглядати ця система в ідеалі?

– Україна насамперед має визначити стратегічно важливі сектори економіки, тоді проаналізувати, які професії і в яких галузях будуть затребувані в майбутньому. Адже зі зміною технологій змінюється й потреба в робочій силі. Я вважаю, що необхідно організувати регіональну структуру, яка й вирішуватиме це питання.

– Скажіть, будь ласка, які загрози можуть виникнути перед профспілками, якщо вони не братимуть участі у процесі навчання та перенавчання кадрів?

– Якщо в цьому процесі будуть задіяні тільки роботодавці, то в кінцевому підсумку не буде створено професійної освіти, а все виглядатиме як підготовка і навчання кадрів. Тобто люди володітимуть конкретними технічними навичками для виконання

певного обсягу роботи. В Європі роботодавці більше зацікавлені в тому, щоб навчити працівника навичок, які знадобляться під час виконання тієї чи іншої роботи, а після її завершення – розпрощатися з ним. Причому, компанія працювала у вашій країні 5 років, а тоді у зв'язку із розширенням переїжджає до Китаю або Бразилії, відтак не дуже переймається долею людей – їй байдуже, що чекає на її працівників. Ось чому працівникові важливо не тільки володіти певними навичками, а й здобути загальноосвітні знання та бути активним, креативним, ініціативним, гнучким тощо. І залучати профспілки до цих процесів важливо не тільки в Європі, а й в усьому світі. Також якщо виявиться нестача висококваліфікованих спеціалістів у певних галузях, то чимало компаній просто виїдуть з України і не повернуться!

Про те, що можна змінити у сфері професійної освіти, що для цього необхідно зробити та хто має займатися цими питаннями, ми спілкувалися з регіональним менеджером Європейського фонду освіти по Україні Тімо Кууселою.

– Аби дати поштовх розвитку професійно-технічної освіти на нових принципах в Україні, чи потрібні якісь нові закони, документи?

– У вас прийнято досить багато різних документів. Ми зробили невеликий аналіз усіх основоположних документів, які регламентують професійну освіту та підготовку кадрів, і мені здається, що проблема криється не в кількості цих документів, а в тому, що за

ними стоїть: хто їх підтримує, ким були ініційовані та в чому, власне, їх суть. Я впевнений, що вони містять розумне зерно. Я давно працюю в Україні, тож спостерігаю прогрес у ставленні до цих питань. Представники Міністерства освіти України, з якими я спілкувався ще п'ять років тому, сьогодні зовсім інші, вони знають, що потрібно робити. Так само й роботодавці, які спершу слухали мене з відкритим ротом і дивувалися, про що я взагалі кажу, навіщо це треба, а потім зацікавилися і з часом почали діяти в правильному напрямі. Тобто треба просто усвідомити й зрозуміти, як ці питання можна впроваджувати у повсякденну діяльність. А закони не змінюють реальність.

– Що хочете побажати українським профспілкам, аби завдання, які Ви

декларуєте, швидше реалізувати в Україні?

– Питаннями професійної освіти й підвищення кваліфікації працівників має опікуватися держава. Тож профспілки мають сісти за стіл переговорів із роботодавцями та представниками влади й обговорити, яких заходів ужити для досягнення спільної мети. А профспілки повинні бути зацікавлені в тому, щоб у разі втрати роботи людина виявилася мобільною на ринку праці, готовою швидко перенавчатися, аби знайти нову роботу. І ці навички потрібно десь формувати. Можна почати подібну співпрацю по галузях, необхідно проаналізувати, як соціальні партнери можуть співпрацювати у вирішенні цих надзвичайно важливих питань.

– Що хочете побажати українським профспілкам, аби завдання, які Ви

СПІЛКУВАЛАСЯ
АННА РЕПІЧ, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ІСНУЄ

Ми ведемо дуже складні переговори щодо нової Генеральної угоди, одне з ключових питань якої – рівень заробітної плати. Ми чудово розуміємо, що значно легше було б боротися за підвищення заробітної плати, якби кваліфікація українських робітників – членів профспілок була конкурентною, щоб роботодавець боявся втратити кожного співробітника. Тож ситуація, коли роботодавець стверджує, що у нього купа охочих зайняти те чи інше місце, провокує нас на пошуки непотрібних нам компромісів.

**СЕРГІЙ КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК
УКРАЇНИ**

Президент України Віктор Янукович своїм Указом № 19/2012 утворив Державну інспекцію України з контролю за цінами. Федерація профспілок України раніше неодноразово порушувала питання про необхідність створення такого державного органу, її позицію було озвучено на засіданні Кабінету Міністрів 7 грудня 2011 року та доведено до відома Президента України. Про те, що являє собою нова інспекція, а також про її взаємодію із всеукраїнськими профспілками й профспілковими об'єднаннями – у бесіді «ПВ» із головою Державної інспекції України з контролю за цінами Олександром Кисельовим.

ОЛЕКСАНДР КИСЕЛЬОВ: «ЦІНИ – ЦЕ ПРИЗМА, КРІЗЬ ЯКУ ЛЮДИ ДИВЛЯТЬСЯ НА ВЛАДУ»

“
Правильне й розумне регулювання цін – це основна функція Держінспекції з контролю за цінами. Так, вона не сподобатиметься олигархам, тому що змусить їх відмовитися від надприбутків. Ціни – це призма, крізь яку люди дивляться на владу. За цим показником люди оцінюють її дієздатність, результативність і народність.”

На Державну інспекцію України з контролю за цінами покладено функції з державного контролю та спостереження у сфері ціноутворення, спрямованого на запобігання порушенням під час формування, встановлення та застосування цін. Олександр Кисельов зазначає, що великі повноваження, покладені Президентом на Держінспекцію з контролю за цінами, виходять далеко за рамки пересічної організації: «Я не можу назвати Держінспекцію «оновленою», оскільки це абсолютно нова структура, яка лише за назвою збігається з тією, що існувала раніше та була ліквідована. Сьогодні Державна інспекція України з контролю за цінами є центральним органом виконавчої влади, діяльність якої спрямовується й координується Кабінетом Міністрів через міністра економічного розвитку й торгівлі України. Раніше це був підрозділ Мінекономіки, а сьогодні – справді самостійний орган, який у рамках державної політичної лінії вибудовує власну стратегію, виробляє тактичні прийоми й відповідає за ділянку роботи, яка йому доручена», – розповідає очільник Державної інспекції з контролю за цінами.

«Право людини на гідне існування прописане у

Конституції України. Наше головне завдання – забезпечити кожному громадянину України можливість споживати необхідні блага», – наголосив Олександр Кисельов. – Є соціально значуща група товарів, без яких неможливе існування людини. Ціна – це саме той індекс, що дасть змогу збити споживчий коштик вище у цій справі – дієздатні фахівці, які розуміють, що таке економіка та ціноутворення. Держінспекція з контролю за цінами – спеціальна інституція, що створена для того, аби реалізувати державну цінову політику. Тому за своєю природою вона апріорі зобов'язана справлятися», – пояснив Олександр Кисельов.

Він також зазначив, що вироблено перспективний план роботи, відповідно до якого Держінспекція вже найближчим часом контролюватиме ціни на соціально значущі товари. Серед пріоритетних завдань – захист населення від недобросовісних цін, у тому числі на ринку лікарських препаратів. «Тут слід займатися не тільки регулюванням, а й припиненням отримання надприбутків. Сьогодні ми всерйоз узялися за ринок лікарських препаратів, насамперед вітчизняного виробництва», – наголосив Олександр Кисельов.

Наш співрозмовник абсолютно впевнений, що Держінспекція з контролю за цінами упорається із завданнями, які на неї покладені. «Функції, які покладені на інспекцію, прописані у статтях Закону, і наше завдання – його виконувати. Насамперед – це контроль за цінами та ціноутворенням. Найголовніше у цій справі – дієздатні фахівці, які розуміють, що таке економіка та ціноутворення. Держінспекція з контролю за цінами – спеціальна інституція, що створена для того, аби реалізувати державну цінову політику. Тому за своєю природою вона апріорі зобов'язана справлятися», – пояснив Олександр Кисельов.

Він також зазначив, що вироблено перспективний план роботи, відповідно до якого Держінспекція вже найближчим часом контролюватиме ціни на соціально значущі товари. Серед пріоритетних завдань – захист населення від недобросовісних цін, у тому числі на ринку лікарських препаратів. «Тут слід займатися не тільки регулюванням, а й припиненням отримання надприбутків. Сьогодні ми всерйоз узялися за ринок лікарських препаратів, насамперед вітчизняного виробництва», – наголосив Олександр Кисельов.

ОФІЦІЙНО

Відповідно до Положення про Державну інспекцію України з контролю за цінами, основними завданнями Держінспекції є:

– реалізація державної політики з контролю за цінами шляхом проведення постійного моніторингу, аналізу й дослідження динаміки цін (тарифів) на споживчому ринку та оперативне забезпечення Кабінету Міністрів України, органів державної влади прогнозно-аналітичними матеріалами щодо очікуваних змін цінової ситуації в державі; внесення міністрів, центральним і місцевим органам виконавчої влади пропозицій щодо визначення методів впливу на економічні процеси та цінову ситуацію на споживчому ринку; надання у випадках, передбачених законодавством, висновків щодо економічного обґрунтування витрат під час формування цін (тарифів) на товари, роботи й послуги, щодо яких запроваджено державне регулювання цін (тарифів);

– внесення на розгляд міністра пропозицій щодо формування державної політики з контролю за цінами.

У Федерації професійних спілок України вже відбулася зустріч заступника Голови ФПУ Сергія Кондрюка з головою Держінспекції з контролю за цінами Олександром Кисельовим. Основним лейтмотивом зустрічі виявилось питання взаємодії Державної інспекції України з контролю за цінами із всеукраїнськими профспілками та профспілковими об'єднаннями у процесі виконання покладених на неї завдань. Так, відповідно до

Положення про Державну інспекцію України з контролю за цінами, затвердженого Указом Президента України від 30 березня 2012 року «Питання реалізації державної політики з контролю за цінами», Держінспекція у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами й службами, створеними Президентом України, органами місце-

вого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами, організаціями, всеукраїнськими об'єднаннями профспілок і всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців.

«Спільне завдання зрозуміле: соціальний захист населення. Це пріоритетний напрям діяльності профспілок і функціонально-стратегічне завдання діяльності Держінспекції з контролю за цінами. У цьому збіг абсолютний, – зазначає голова Держінспекції. – Відтак можна говорити, що забезпечення гідного рівня життя – це основне завдання. Що ж стосується спільних дій, то вони можуть бути реалізовані різними шляхами. Так, заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк буде членом нашої Колегії. Заплановано створити Громадську раду, в якій також будуть представники від ФПУ. За таким принципом діятимемо й під час створення територіальних органів. Найголовніше, щоб усе це сприяло вирішенню головних завдань: соціальному захисту кожного громадянина й збільшенню можливостей споживчого кошика».

ОЛЕНА ОВЕРЧУК,
«ПВ»

ВІДЗНАКИ

**ПОДЯКА ЗА
СОЦІАЛЬНЕ
ПАРТНЕРСТВО**

У ТДВ «Перечинський лісохімічний комбінат» завдяки тісній співпраці адміністрації (голова правління Юрій Мальцева) та профкому (голова Михайло Баран) успішно вирішуються соціально-економічні питання, визначені колективним договором. Модернізовано технічний процес із виробництва карбамідних клеїв та підготовки сировини, регулярно виплачується зарплата. Значна увага приділяється поліпшенню умов та охороні праці, оздоровленню, культурно-масовій та спортивній роботі. З ініціативи галузевого обкому профспілки (голова Володимир Ільков) за поданням ЦК Профспілки працівників

лісових галузей України (голова Вадим Сібільов) та погодженням Закарпатської облпрофради (голова Іван Король) до Дня працівника лісу голову правління згаданого товариства Юрія Мальцева нагороджено Почесним знаком ФПУ «За соціальне партнерство». З нагоди дня народження голови профкому ТДВ «Перечинський лісохімічний комбінат» Михайлу Барану було вручено нагороду обкому профспілки та Подяку управління в справах молоді та спорту облдержадміністрації за активну участь у спортивному житті області.

**СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТТЯ**

**ЮВІЛЕЙНА
НАГОРОДА**

Інженер з охорони праці, викладач Вищого професійного училища № 25 м. Хмельницького Михайло Симчук – знана в профспілкових колах Хмельниччини людина. Вже кілька років поспіль спілчани виявляють йому високу довіру, обравши головою обкому Профспілки працівників радіоелектроніки та машинобудування України, який

є одним із кращиків регіону. За великий внесок у зміцнення солідарності та єдності профспілкового руху, підвищення авторитету профспілок у суспільстві та в зв'язку з 20-річчям Загальної конфедерації профспілок його нагороджено ювілейною грамотою конфедерації.

ВАЛЕРІЙ МАРЦЕНЮК

**У ПАМ'ЯТІ
ЗАПОРІЖЦІВ**

З жовтня на позачерговій сесії Запорізької міськради прийнято рішення про присвоєння звання поважаючим людям, які зробили величезний внесок у розвиток міста. Серед тих, хто отримав це почесне звання, – голова профкому ВАТ «Запоріжсталь» у 1983–2010 роках Леонід Безлепкін. На жаль, це звання він отримав помертвено. Тому на урочистому зібранні, присвяченому Дню міста, мер Запоріжжя Олександр Сін привітав онука Леоніда з присвоєнням його легендарному дідові цього почесного звання, вручивши стрічку і знак. Слід зазначити, що вперше звання «Почесний громадянин міста Запоріжжя» присвоєно людині, яка активно займалася вирішенням соціальних питань, жила й тру-

дилася серед людей. Своєю працею він сприяв багатом виробничим досягненням комбінату. Неоціненним був його внесок у розвиток соціальної підприємства. Як депутат міськради Леонід Безлепкін брав активну участь у громадсько-політичному житті міста. Не тільки словом, а й ділом допомагав дитячим садкам, школам, медичним та іншим соціальним об'єктам Заводського району, де проживає більшість трудівників запорізького промислового майданчика. Багато добрих справ зроби́в Леонід Олександрович за своє життя, за що був удостоєний численних нагород і вшанувань. Але найдорожчими для нього були слова подяки звичайних трудівників.

НАШІ ВЕТЕРАНИ

Є люди, які, на перший погляд, непомітні в колективі. Вони не обіймають високих посад, не виголошують гучних промов і водночас вирізняються своєю неординарністю, різнобічною обдарованістю, скромністю та людяністю. Саме таким є Микола Козак – ветеран профспілок і соціального страхування, талановитий журналіст і невтомний трудівник. 16 жовтня 2012 року Миколі Андрійовичу виповнилося 75 років.

**«ДОБРО ДОБРОМ
КЕРУЄТЬСЯ»**

Там, на Запоріжжі, живе своїм життям дорога його серцю Андрійівка – колишній район, а нині, як і скрізь в Україні, спустіле і напівбезлюдне селище. Саме там, серед розлогих верб і пахучих трав промайнула обпалена війною дитинство і рання юність Миколи Андрійовича, який близько 40 років трудового життя віддав благородній справі – соціальному захисту людей праці.

Але все це – профспілки і соціальне страхування – буде потім. А тоді, в Андрійівці, в кінці 50-х років минулого століття в майстернях місцевої МТС він отримав свій перший трудовий гарт. «Нелегким був початок трудового шляху, – розповідає Микола Андрійович. – Зубило, молоток та побиті до крові пальці. Але витримав, а ті перші нелегкі трудові кроки, те загартування, ой як знадобилися в подальшому житті...»

«Там капоши тракторні в муках я клепаю, і в міццім характері душу гармував», – згадує він ті часи в одній із поезій. Із теплою і ніжністю напише Микола Андрійович і про першого свого наставника:

*Як навчав, пригадую,
молотка тримав,
Як з його бригадою став
слюсарювати.
Гаряче й промовисто
слюсар говорив:
– Ти працюй по совісті,
щоб не прогорів...
З словом покровителя
по життю іду,
До могили вчителя
кетви покладу.*

Після МТС певний час був завідувачем колгоспного клубу, обіймав комсоргом, і нарешті, перед ним відкрилися двері факультету журналістики столичного

го університету, про який давно мріяв. Не всі в його родині хотіли, аби він їхав далеко від домівки, а мама плакала й наказувала:

*Не їдь, синочку,
схаменись,
Краще нема ніде,
ніж дома,
На тракториста б'мо
навчись,
Як друг твій, Момотів
Микола.*

Але ніщо не могло зупинити юнака. Після успішного закінчення університету працював у газеті «Культура і життя», журналі «Новини кіноекрана», видавництва «Мистецтво»...

І ось настав квітень 1970 року, з якого саме й розпочався відлік його роботи в профспілках. Спочатку на посаді методиста Республіканського будинку художньої самодіяльності, а через рік – інструктора культмасового відділу Укрпрофради.

З любов'ю та ніжністю згадує ювіляр, як на роботі в центральний штаб профспілок України його благословляв сам Віталій Сологуб. Як ази профспілкової роботи вивчав на доповіді мудрих і досвідчених керівників Віри Сиволоб, Миколи Славинського, Михайла Селіхова та ін.

У серпні 1977 року Микола Козак був переведе-

ний із культвідділу до відділу державного соціального страхування Укрпрофради, а в березні 1991-го, з утворенням Фонду соціального страхування України, затверджений консультантом відділу оргроботи фонду. Після реорганізації останнього в 2001 році більше шести років працював у Київському обласному відділенні Фонду соціального страхування з ТВП на посадах головного спеціаліста, заступника завідувачого відділу. Останнє місце його роботи (2009 р.) – Київська обласна рада профспілок, головний спеціаліст оргвідділу.

Де б не працював Микола Козак, яку б ділянку роботи йому не доручали – скрізь він виявляв творчий підхід до справи, вносив нове, показував приклад працелюбності і високої відповідальності, залишивши в колективах добрі спогади про себе як людину благородної душі й полум'яного серця.

Обдарований поетичним талантом і майстерністю журналіста, він завжди свято дотримується журналістського правила: «ні дня без рядка». Працюючи в Фонді соціального страхування, видав книжку «Соцстрахівські етюди» – оригінальну щедро ілюстровану розповідь про соціальне страхуван-

ня і людей цієї благородної професії, яку з інтересом читають різні покоління фахівців.

Приносити користь, робити добро людям, на добро відповідати добром – ось життєве кредо Миколи Андрійовича. І цю ідею він чітко висловив у одній із поезій своєї книги «Добро добром керується»:

*Ціную в людях доброту
і чесність
І не сприймаю тих, хто
творить зло,
Радію, як допомогти
вдається,
Бо лиш добро народжує
добро!*

Чимало написав ювіляр і на профспілкову тематику, а ще про туризм, адже він багато років очолював на громадських засадах ревізійну комісію ЗАТ «Укрпрофтур». Як результат, підготував до друку книги «На профспілкових перехрестях» та «Туристсько-екскурсійні одісеї», але через брак коштів поки не має можливості їх видати. Але як оптиміст упевнений, що видасть не лише все написане, а й те, що зберігається в чернетках, записниках і задумах.

Тож спокій ветерану лише сниться. Адже скільки ще потрібно згадати, сказати, написати, зробити доброго для людей на цій землі. Побажаємо ж Миколі Андрійовичу, його дружині Ганні Степанівні, доньці Катерині, зятю Андрію й онуцці Анюті міцного здоров'я, наснаги та довгих років щасливого життя.

**МИКОЛА КРАВЧУК,
ВЕТЕРАН ПРОФСПІЛОК,
ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК
СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ
УКРАЇНИ**

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА
АННА РЕПІЧ, «ТВ»

Понад 11 мільйонів співвітчизників страждають від підвищеного артеріального тиску

Учасники акції «Стоп інсульт-2012» мали нагоду взяти участь у безкоштовному майстер-класі від

МАЙСТЕР-КЛАСИ «С

РАЙСА ЧИРВА,
«ГТВ»

Інсульт – одна з найпідступніших хвороб. Щороку від цієї недуги у всьому світі гине 5 мільйонів людей. В Україні ситуація гірша, ніж у країнах Європи.

ЩОБ ЗДОЛАТИ ВОРОГА, ТРЕБА ЙОГО ЗНАТИ

Акція «Стоп інсульт» проводиться четвертий рік поспіль за ініціативи громадської організації «Українська асоціація боротьби з інсультом». Починаючи з 3 жовтня на головних площах шести міст України (Київ, Одеса, Дніпропетровськ, Львів, Харків і Луганськ) усі очічі й небайдужі до свого здоров'я люди мають можливість отримати консультацію одразу чотирьох фахівців: терапевта, невролога, ендокринолога та дієтолога. Очічі можуть виміряти артеріальний тиск і дізнатися рівень холестерину в крові. Та головне – почути про основні фактори, що спричиняють інсульт. Організатори акції переконані, що для подібних заходів шести міст

України замало. Адже українці практично не орієнтуються у факторах розвитку інсульту, його симптомах і профілактичних діях. Невелике соціологічне опитування шокувало фахівців. З'ясувалося, що понад 67% респондентів не знають, як потрібно контролювати стан свого здоров'я для того, аби запобігти інсульту. Тож не дивно, що за останні 25 років в Україні втричі збільшилася кількість серцево-судинних захворювань.

Існує хибна думка, що інсульт – це фатальна подія, після якої людина, якщо й виживає, то неминуче стає інвалідом. Однак сучасна медицина дивиться на цю проблему інакше. Медики переконані: інсульт не можна вважати хворобою у загальноприйнятому розумінні цього слова. Це всього лише загальна назва групи складних синдромів, які

призводять до збоїв у роботі організму. І запобігти виникненню інсульту – можна. Головне – грамотно та своєчасно проводити профілактику і, якщо можливо, усувати фактори ризику, що спричиняють небезпечне захворювання. Іншими словами, аби здолати ворога, треба знати про нього все.

Медики наголошують на тому, що стосовно питань інсульту та інших недуг серцево-судинної системи серед людей побутує багато хибних стереотипів. Найпоширеніший, що інсульт – ця проблема стосується переважно заможних чоловіків старшого віку або огрядних жінок. Насправді сьогодні інсульт не просто помолодшав – на нього страждають навіть діти. Зі 100 тисяч інсультів, котрі щорічно фіксують в Україні, 40 тисяч – інсульти у молодих людей. Відтак нині вже інсульт у 40 років не сприймається як

щось надзвичайне. Президент Української асоціації боротьби з інсультом Микола Поліщук звертає увагу на серйозність цієї проблеми: «В Україні серед осіб у віці 45–75 років смертність від порушень мозкового кровообігу у 12 разів перевищує рівень смертності у Швейцарії та в декілька разів перевищує рівень смертності інших країн Європи. Навіть порівняно із Росією, від якої ми мало відрізняємося за соціально-економічним розвитком і структурою системи охорони здоров'я, смертність від інсульту в Україні серед чоловіків вища в 1,5 раза, а серед жінок – у 2 рази. Причому ситуація в Україні майже не покращується».

ЗАМІСТЬ ЛІКІВ – ПРОФІЛАКТИКА

Парадокс: лікування не поліпшилося, на профілактику серцево-судинних захворювань, як і раніше, бракує коштів, однак кількість

інсультів серед українців знижується. Звісно, його рівень іще досить високий і не задовольняє медиків, однак факт залишається фактом. Скажімо, п'ять років тому в Україні реєстрували 150 тисяч інсультів, у минулому – практично на третину менше. Фахівці переконані, що це результат просвітницької роботи. Головне, стверджують медики, не в лікуванні. Воно якраз нині доступне. З'являються сучасні приватні клініки для реабілітації хворих, які перенесли інсульт. Україну забезпечують великою кількістю медичних препаратів для лікування та профілактики інсульту. Проблема полягає в іншому: люди не хочуть і не вміють стежити за своїм здоров'ям. Тож просвітницька робота й надалі має залишатися на чільному місці. Адже вона дає позитивні зрушення. Як зауважила представниця медичної компанії та одна з організаторів акції Наталя Облакевич, інформаційна підтримка справді може перепинити шлях важкої хвороби. «Якщо внаслідок нашої інформаційної роботи буде збережено хоча б сто життів – це вже великий результат», – прокоментувала вона.

Позитивні зрушення у свідомості українців вбачають й інші причетні до організації акції «Стоп інсульт». Керівник програми «Сер-

ПРОБЛЕМУ НЕДООЦІНИЛИ

Медики стверджують, що до проблеми інсульту українці ставляться дещо легковажно. «А дарма, – вважає керівник Центру нейрохірургії та неврології Володимир Смолянко. – Адже, за статистикою, саме від інсульту помирає вдвітьох більше жінок, аніж від раку молочної залози. Від інсульту зафіксовано вдвічі більше летальних випадків, ніж від інфаркту». А загалом через інсульт Україна щорічно втрачає близько 39 тис. своїх співвітчизників.

це» Аліна Севастюк висловлює свою точку зору: «Зараз усе більше людей розуміє, що піклуватися про своє здоров'я треба не в 50 років, а змалечку. Поширюється мода на регулярні фізичні вправи у спортзалі, біг або заняття танцями. І це безперечний тренд. Це стає модним. Люди, здається, починають розуміти, що нині престижно бути здоровим».

Кожні 12 хвилин

в Україні від інсульту помирає людина, кожні 5 хвилин реєструють новий випадок.

ХВОРОБИ ЛЕГШЕ ЗАПОБІГТИ

Експерти наполягають: запобігти цій страшній хворобі набагато легше й вигідніше, аніж займатися її лікуванням. Навіть один напад інсульту може обернутися у кращому випадку інвалідністю. Тож організатори акції розраховують «достукатися» до кожного, хто перебуває у групі ризику. Принцип дуже простий: якщо людина знає, що у неї хронічна гіпертензія, а малорухливий спосіб життя та шкідливі звички через рік-два можуть обернутися повним або частковим паралічем, вона серйозно замислиться над своїм здоров'ям. Зайнятися спортом, кинути палити й вести здоровий спосіб життя під силу кожному. Адже ліки, навіть найвищої якості, додають 2–3 роки життя, тоді як здоровий спосіб життя – 10–15 років. Головне, стверджують ініціатори всеукраїнської акції «Стоп інсульт», проінформувати максимальну кількість людей про заходи, які допоможуть уберегти людину від інсульту, а отже, – уникнути катастрофи. Медики запевняють, що запобігти інсульту досить просто – треба стежити за артеріальним тиском, обмежити вживання жирної їжі та більше рухатися.

«Що таке красиво жити? Це, на мій погляд, означає рухатися. Не хочете танцювати – бігайте, стрибайте. Зробіть щось зі своїм тілом, не лежіть на дивані!» (Г. Чапкіс)

Томого танцюєстера Григорія Чапкіса

«СТОП ІНСУЛЬТ-2012»

КОЖЕН ЧЕТВЕРТИЙ – У ГРУПІ РИЗИКУ?

У рамках масштабної акції у шести великих містах України були встановлені спеціальні намети – «відкриті лікувальні кабінети», де всі охочі й небайдужі до свого здоров'я люди змогли перевірити свій артеріальний тиск і вміст цукру у крові. За попередніми даними, із загальної кількості протестованих 38% уперше почули висновок лікарів, що у них гіпертензія та вони потребують невідкладної консультації спеціалістів. Майже тисячу українців з'ясували, що у них виявлено цукровий діабет. Підвищений артеріальний тиск і цукор у крові – перші тривожні сигнали справжнього лиха. Якщо взяти до уваги, що понад 11 мільйонів співвітчизників страждають від підвищеного артеріального тиску, то в групі ризику – досить велика кількість українців.

Відтак організатори всеукраїнської акції прагнуть привернути увагу молоді до свого здоров'я. Лікар Тетяна Рябиченко переконана: «Розповідати людям про фактори ризику, котрі можуть призвести до інсульту, треба не в 70, а у 20 років, коли багато хто курить, харчується нездорово їжею, ігнорує види спорту й веде малорухливий спосіб життя. Говорити, переконувати, ілюструвати на прикладах. Насправді рекомендації, як уберегти від інсульту, нескладні. Треба лише зважитися на них. Головне, що відомі причини захворювання, як-от артеріальна гіпертензія, цукровий діабет, хвороби серця, куріння, врешті-решт поганий настрій, депресія, мігрень, є факторами ризику, які призводять до мозкового інсульту».

ВІД ІНСУЛЬТУ ВРЯТУЮТЬ... ТАНЦІ

Цьогорічна акція, окрім традиційних наметів, де кращі спеціалісти консультують хворих, має одну особливість. Ініціативу за здоровий спосіб життя підтримав народний артист України, почесний професор Національного університету культури і мистецтв, член Національної спілки хореографів України Григорій Чапкіс. Меш-

канці міст, у яких відбувається всеукраїнська акція «Стоп інсульт-2012», мали нагоду взяти участь у безкоштовному майстер-класі відомого танцюєстера нашої країни.

Декому це видалося якимсь примарним рекламним трюком. Але чи потрібна реклама людині, котра у

83 роки має міцне здоров'я і так молодю виглядає? Інша справа, що до рекомендацій такої авторитетної й шанованої в Україні людини, як Григорій Чапкіс, прислухається більше люду. І тут організатори акції не прогадали, запропонувавши український метод лікування інсульту, оригінальний і про-

стий водночас. Лікування... танцями. Пояснення такому винаходу досить тривіальне: заняття танцями підносять настрій, що досить важливо, якщо взяти до уваги відсоток людей, котрі страждають від депресії. А депресія, стверджують лікарі, один із факторів ризику виникнення інсульту.

Заняття танцями допомагають продовжити життя, підтримують тонус усього організму й забезпечують життєрадісність і працездатність. З медичної точки зору, навантаження, які отримує організм під час занять танцями, дають необхідне тренування судинам, серцю, м'язам і суглобам. Сам пан Чапкіс пояснює, що любов до хореографії і танцювальні рухи є основними умовами профілактики інсульту, а секрет полягає у двох речах: рух і дієта.

«Зайве харчування – це гірше, ніж голод. Ви перейли, ваш організм сприйняв, скільки йому треба, а все зайве переходить у жир, від цього поганий настрій, і часом навіть жити не хочеться», – ділиться народний артист. І радить робити так, аби не просто жити захотілося, а жити красиво: «Що таке красиво жити? Це, на мій погляд, означає рухатися. Не хочете танцювати – бігайте, стрибайте. Зробіть щось зі своїм тілом, не лежіть на дивані!»

І ще один аргумент на користь здорового способу життя від званого хореографа. Він переконаний, що гроші, котрі доведеться викласти за ліки, краще витратити на здорову їжу, спорт або танці. Слушно? Ще й як! То, може, уже врятовано кілька десятків життів?

“

Ми живемо у час, коли інсульт вважеться однією з основних причин смертності населення. Із 16 мільйонів інсультів на планеті щорічно – 6 мільйонів смертей. За прогнозами ВОЗ, до 2030 року ця цифра може сягнути 23 мільйонів. Україна належить до країн, де кількість інсультів вища, ніж середній показник в Європі. Так, за 2011 рік у країні 106,5 тис. осіб перенесли інсульт і 39,5 тис. із них – померли. Тільки 10% повертаються до роботи, 20% потребують сторонньої допомоги, у 30% спостерігається порушення пам'яті та уваги.

Тамара Міщенко, доктор медичних наук

«ЖОВТЕНЬ» – УНІКАЛЬНА

Клінічний санаторій «Жовтень» розташований у мальовничому передмісті Києва, на березі Дніпра, в лісопарковій зоні Кончі-Застви. Унікальність цього закладу полягає у наданні широкого спектру медичних послуг: лікування серцево-судинної системи й органів травлення, хвороб кістково-м'язової системи, реабілітація пацієнтів із цереброваскулярною патологією, вагітних при екстрагенітальній та акушерській патології.

Про особливості реабілітації та відпочинку в «Жовтні» «ПВ» дізнавалися у заслуженого лікаря України, професора, доктора медичних наук, головного лікаря санаторію Олександра Владимірова, а також медперсоналу, до професійних рук якого і потрапляють охочі відпочити й оздоровитися.

НА ВЕРШИНІ САНАТОРНОЇ СИСТЕМИ

Завдяки сучасним медичним методикам, високій кваліфікації персоналу та співпраці з провідними науковими інститутами клінічний санаторій «Жовтень» досяг сучасного рівня санаторно-курортної системи України і гідно тримає марку.

Головний лікар санаторію переконаний, що до кінця року закладу забезпечено повне завантаження (а це понад 600 осіб, які одночасно оздоровлюються). Насамперед, зазначає Олександр Владиміров, у цьому заслуга Федерації професійних спілок України та Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, зокрема його правління, яке очолює перший заступник Голови ФПУ Валерій Горбатов. Вони зуміли вчасно провести два тендери, зокрема на придбання санаторних путівок. «Найприємніше, – зазначає Олександр Владиміров, – що наразі готуються документи для вчасного проведення тендера на 2013 рік, що дозволяє з оптимізмом дивитися в майбутнє та сподіватися, що з січня по квітень санаторій не стоятиме порожнім, люди проходять реабілітацію, а трудові колективи не залишаться без зарплати у відпустках за власний рахунок. Це дозволяє говорити про перспективи придбання нового медичного об-

ладнання, ремонт корпусів тощо. За це величезна подяка людям, які безпосередньо займаються вирішенням цих питань, адже наразі йдеться про відродження санаторно-курортної системи».

КУРОРТИ – ЗА БОРТОМ?

У розмові Олександр Владиміров зупинився на загальних проблемах медичної реабілітації в Україні: «Так вийшло, що у наказі МОЗ України № 550 щодо вдосконалення системи охорони здоров'я курорти, так би мовити, взагалі випали з поля зору медицини. Реабілітаційні відділення, яких лише в «Укрпрофоздоровницях» більше сотні і де лікуються понад 50 тис. хворих на рік, – це готові лікарні відновного лікування. Але вони ніде не «прописані» в системі охорони здоров'я України. Їх потрібно лише дещо адаптувати. «Укрпрофоздоровниця» – найбільша курортна система України. Ми можемо реально допомогти державі та медицині, але чомусь залишаємося осторонь. Голова правління ПрАТ «Укр-

профоздоровниця» Микола Субота вже звернувся з відповідними листами до Адміністрації Президента, Кабінету Міністрів, а також до Міністерства охорони здоров'я з тим, щоб внести уточнення до наказу МОЗ України».

Ще один момент, який, на думку Олександра Владимірова, має привернути увагу – це мораторій на продаж нерентабельного майна, здавання його в оренду або залучення інвесторів: «Тут жодним чином не йдеться про розбазарювання майна, а лише про раціональне його використання. Це, безсумнівно, піде на користь і засновникам, і людям. Приміром, сьогодні в «Жовтні» є дев'ять одиниць зношеного транспорту, що вже не підлягає ремонту чи потребує колосальних фінансових витрат на його проведення. На виручені кошти можна було б придбати мікроавтобус для відпочивальників, щоб підвозити їх від вокзалу та доставляти на консультації, або ж нову асенізаційну машину. Це буде раціональним господарюванням».

ПЕРЕТНУВШИ МЕЖУ В ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ

Нещодавно «Жовтень» відсвяткував своє 25-річчя. І вже понад чверть століття основними методами лікування тут лишаються безмедикаментозні. Замість пігулок – сонце, повітря, вода і, звичайно ж, фі-

ІННОВАЦІЇ

Пасивне підводне вертикальне витягування хребта за допомогою аквапаса є ефективним методом профілактики та лікування хвороб хребта. Слід зазначити, що аквапасок забезпечує позитивну плавучість і дозволяє утримувати тіло у воді у вертикальному положенні, а голову – над її поверхнею. «Завдяки надійній та делікатній фіксації аквапаса до грудної клітки середня і нижня частини тулуба провисають, зумовлюючи розтягування в грудному і поперековому відділах хребта, що забезпечує його розвантаження та пасивне підводне вертикальне витягування», – пояснює Віта, тренер-методист санаторію «Жовтень». – Такий тривалий вплив на хребет з одночасним виконанням фізичних вправ тренує м'язи, що підтримують його, завдяки чому зміцнюється так званий «м'язовий корсет». Завдяки зростанню амплітуди рухів у воді й опору води під час аквагімнастики тренуються та зміцнюються м'язи всього тіла. А вертикальне положення тіла і занурення ніг на достатню глибину поліпшує кровообіг, лімфодренаж і венозний відтік у нижніх кінцівках».

зичні вправи. Сонячні ванни, купання на лікувальному пляжі санаторію та аквааеробіка в басейні, оздоровча нордична ходьба, душі, грязелікування, фітотерапія, озокеритотерапія, сольова терапія, заняття в спортивному ігровому та тренажерному залах, сауна звичайна й

інфрачервона – і це ще далеко не повний перелік комплексу процедур, що надаються пацієнтам санаторію. Сьогодні тут оздоровлюються понад 600 відпочивальників на місяць.

Відділення реабілітації хворих із порушеннями серцевого ритму, які перенесли гострий інфаркт міо-

карда, оперативне втручання на судинах серця є найстарішим у «Жовтні» і було відкрито 25 років тому. Тут приймають пацієнтів обласної клінічної лікарні, Жовтневої клінічної лікарні, Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М. М. Амосова та Національного наукового центру «Інститут кардіології ім. академіка М. Д. Стражеска». Хворі приїздять уже на 10–12-й день після інфаркту міокарда або оперативних втручань. Повний курс реабілітації триває 24 дні. І, що найдивовижніше, після виписування пацієнти практично відразу ж входять у нормальний робочий ритм.

Уже понад 10 років функціонує в «Жовтні» й відділення реабілітації інсультних хворих. У відновленні таких пацієнтів не можна втрачати жодної хвилини: чим раніше потраплять на реабілітацію, тим краще результат. Так, скажімо, якщо хворого направлено сюди через півроку або ж рік, то реабілітація буде не надто успішною. «Ми тісно співпрацюємо із закладами охорони здоров'я і домагаємося, щоб люди після мозкових інсультних катастроф якомога швидше направляли до нас», – зазначає Олександр Владиміров.

У санаторії вже близько 10 років проводиться також реабілітація хворих після оперативного втручання на органах опорно-рухового апарату, переважно суглобах та хребті. Є пацієнти зі штучними тазостегновими,

Понад **600**

відпочивальників
на місяць

оздоровлює санаторій
«Жовтень».

ПЕРЛИНА КОНЧІ-ЗАСПИ

«Ефективність реабілітації є надзвичайно високою. Якщо раніше пацієнти, приміром, з інфарктом міокарда перебували на лікарняному біля чотирьох місяців, то сьогодні фактично через півтора-два місяці вони виходять на роботу. Цьому сприяє цілий комплекс науково обґрунтованих медичних заходів, що дозволяють досягти швидкого відновлення фізичних, психологічних, а також соціальних можливостей хворого. Варто лише вдуматися: людина на два місяці раніше виходить на роботу, має змогу вести активне, повноцінне та якісне життя, заробляти гроші і сплачувати податки, а не сидіти на ший в державі. Ось що таке реабілітація!»

**ОЛЕКСАНДР
ВЛАДИМИРОВ,
ЗАСЛУЖЕНИЙ ЛІКАР
УКРАЇНИ, ПРОФЕСОР,
ДОКТОР МЕДИЧНИХ НАУК,
ГОЛОВНИЙ ЛІКАР
САНАТОРІЮ «ЖОВТЕНЬ»**

колінними суглобами. Із клінік Києва, Інституту травматології та ортопедії їх привозять машини швидкої допомоги, а вже за 24 дні вони самостійно, без сторонньої допомоги повертаються додому. Таких неймовірних результатів досягають завдяки озокериту- та грязьолікуванню, заняттям у басейні, спеціально розробленій програмі відновної лікувальної фізкультури та багатьом іншим процедурам апаратної фізіотерапії.

Відділення реабілітації хворих після оперативних втручань на органах шлунково-кишкового тракту створено чотири роки тому спільно з науковцями Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О. О. Шалімова. Сюди потрапляють пацієнти, що перенесли трансплантацію печінки або її частин, операції на шлунку, жовчному міхурі, печінці, підшлунковій залозі. Відділення також приймає хворих після видалення каменів із жовчного міхура, інших оперативних втручань. «Основні лікувальні методи – це раціональне дієтичне харчування, мінеральна вода типу «Нафтуса» Збручанського родовища, фізіотерапія та психологічна реабілітація», – розповідає головний лікар.

Варто зазначити, що сьогодні клінічний санаторій приймає на лікування до загальносанаторного відділення хворих із найрізноманітнішими патологіями. Зокрема, тут проводиться реабілітація онко-

хворих після хіміотерапії, а також зміцнення організму та покращення стану перед операцією. До їхніх послуг – консультація психотерапевта, кліматотерапія, дієтичне харчування, лікувальна фізкультура.

Унікальне відділення, яким по праву пишається «Жовтень», – це відоме на всю країну відділення реабілітації вагітних при екстрагенітальній та акушерській патології, що приймає пацієнтів вже понад 24 роки. Сьогодні, на жаль, здорових вагітних жінок надзвичайно мало, тож іс-

нує велика загроза викиднів, вроджених аномалій, патологічних пологів тощо. Завдання відділення – оздоровлення та збереження здоров'я нації. А унікальність його полягає в нетрадиційних безмедикаментозних методах лікування із застосуванням понад 50 видів санаторно-курортних і кліматичних факторів. Найцікавіше, що всі методи розроблено саме в «Жовтні», хоча й використовуються вони як у відповідних закладах всієї України, так і за межами нашої держави. До ліку-

вальної програми, як правило, входить фізична реабілітація: ранкова гімнастика, лікувально-фізкультурний комплекс, індивідуальні заняття лікувальною фізкультурою, нордична ходьба й один з найулюбленіших методів – гідрокінезотерапія (не просто плавання, а фізіопсихологічна профілактична підготовка у воді). Цікавим є також метод гідрокінезотерапії за участю сімейних пар, де чоловіки навчаються допомагати дружині в період підготовки до пологів і під час них. Лікуваль-

ний процес включає заняття в школі матері та дитини і консультації провідних фахівців – гінекологів, ендокринологів, терапевтів. Після курсу оздоровлення менше патологій під час пологів спостерігається в чверті вагітних, у 50% їх перебіг полегшується і в 50% випадків діти народжуються здоровішими. Це вражаючі результати!

За словами Олександра Владимірова, проблема цукрового діабету в Україні наразі є надзвичайно актуальною: «Тому ми спільно з Інститутом ендокрино-

логії та обміну речовин ім. В. П. Комісаренка та Національного медичного академію післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика плануємо наступного року створити спеціальне відділення. До 25-річчя «Жовтня», навесні цього року, відкрито музею. На території санаторію функціонує маленька церква Усіх Святих та планується будівництво нового храму, адже здоровництво розташована на землях, що колись належали Києво-Печерській лаврі. Також до послуг відпочивальників – тренажерний та ігровий зали, аптека, білярд, човнова станція, басейн, дискотека, танцювальний майданчик, пляж, кафе, ресторан, бар, будинок культури, пункт обміну валют, дитячі ігрові та спортивні майданчики, кімната відпочинку, екскурсії, спортивно-розважальні програми, супутникове телебачення, водні велосипеди, перукарня, сауна, автостоянка, кіно-та відеозали, настільний теніс, бібліотека, зони вільного Wi-Fi. На базі санаторію працює міський центр лікувальної нордичної ходьби. «Жовтень» не збирається зупинятися на досягнутому. А профілактика захворювань та реабілітація тут вміло поєднані з турботою та піклуванням медичного персоналу, що перетворює лікування на курортний відпочинок, оявний теплом та затишком, наче в рідному домі».

**ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА**

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ:

– Перебуваю тут другий день у відділенні для реабілітації людей, які перенесли оперативне втручання на судинах серця. Але в «Жовтні» я не вперше. П'ять років тому мені зробили операцію у Київському центрі серця, тож тепер щорічно проходжу курс реабілітації, підлікуюю тут. Інгаляції, магніти, ванни, басейн. У санаторії все чудово, тому й повертаюся сюди знову і знову. А після курсу реабілітації, що триває 21 день, почувався значно здоровішим.

**ВАЛЕНТИНА
ОЛЕКСІВНА:**

– Моя донька – інвалід першої групи, в неї дитячий церебральний параліч, а до того ще й бронхіальна астма. Тож до «Жовтня» я приїхала супровідником. Завтра повертаюся додому, адже за три тижні набралася сил і покращили здоров'я завдяки процедурам та відпочинку. Я дуже задоволена, зокрема, увагою лікарів і обслуговуючого персоналу. Без сумніву, чудовий санаторій: спеціальні процедури, належний догляд.

ВІРА АНДРІВНА:

– Приїхала я із Черкаса, а син мешкає в Києві, він і порекомендував мені «Жовтень». Тут я підлікуюю у відділенні для реабілітації хворих, які перенесли гострий інфаркт міокарда або оперативне втручання на судинах серця. У санаторії вперше і лише четвертий день, тому говорю про ефективність реабілітації ще зарано. Мені дуже подобаються ароматерапія та заспокоїливі фітоті, а також те, що в «Жовтні» чисто, насичене хвоею повітря.

СЕРГІЙ ВІКТОРОВИЧ:

– Я вже другий тиждень у загальному відділенні санаторію, а потрапив сюди вперше, за направленням. Вправи в басейні, лікувальна фізкультура, заняття у тренажерному залі, масаж, нордична ходьба – весь день заповнений. І хоча ще більше половини відпочинку попереду, та вже почувався значно здоровішим і, до того ж, жвавішим, ніж до приїзду до Кончі-Заспи. Тому відпочиваю на славу, аби тільки не хворіло...

АННА:

– Про відділення реабілітації вагітних я почула від колег на роботі. Потім прочитала про нього в Інтернеті, де було чимало схвальних відгуків. Дізнавшись про все та порадившись із чоловіком, прийняла рішення – їхати! Не шкодую. Басейн, масаж, лікувальна фізкультура, різні процедури для вагітних. Дуже гарний психолог – морально до пологів готує і всеяке величезне відчуття оптимізму! Усі до нього прагнуть потрапити.

ОПЛАТА ПРАЦІ

РОЗРАХУНОК
ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ

Де і як виплачується заробітна плата?

Віктор МИКОЛАЙЧУК,
м. Житомир

Відповідно до статті 23 ЗУ «Про оплату праці» заробітна плата працівників підприємств на території України виплачується у грошових знаках, що мають законний обіг на території України. Виплата зарплати у формі боргових зобов'язань і розписок або у будь-якій іншій формі забороняється.

Заробітна плата може виплачуватися банківськими чеками у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням із Національним банком України.

Колективним договором, як виняток, може бути передбачено часткову виплату зарплати натурою (за цінами не вище собівартості) у розмірі, що не перевищує 30% нарахованої за місяць, у тих галузях або за тими професіями, де така виплата, еквівалентна за вартістю оплаті праці у грошовому виразі, є звичайною або бажаною для працівників, окрім товарів, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним або нормативним актом роботодавця, погодженим із виборним органом первинної профспілкової

організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі їх відсутності – представниками, обраними та уповноваженими трудовим колективом), але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата. Розмір зарплати за першу половину місяця визначається колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим із виборним органом первинної профспілкової організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом (а в разі їх відсутності – представниками, обраними та уповноваженими трудовим колективом), але не менше оплати за фактично відпрацьований час із розрахунку тарифної ставки (посадового окладу) працівника.

За письмовою згодою працівника виплата зарплати може здійснюватися через установи банків, поштовими переказами на вказаний ними рахунок (адресу) з обов'язковою оплатою цих послуг за рахунок роботодавця. Якщо ж працівник не погодився (не подав заяви) на отримання заробітної плати через банк (перераховувати гроші на картку), то роботодавець не вправі примушувати його, відтак зобов'язаний виплачувати зарплату працівникові у касі підприємства.

**МАТЕРІАЛИ
СТОРИНКИ ПІДГОТОВЛЕНІ
ФАХІВЦЯМИ
ДЕПАРТАМЕНТУ
ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ
АПАРАТУ ОПУ**

ДО УВАГИ

Виплата заробітної плати здійснюється за місцем роботи. Забороняється провадити виплату зарплати у магазинах роздрібною торгівлі, питних і розважальних закладах, за винятком випадків, коли зарплата виплачується особам, які працюють у цих закладах.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

З 1 січня 2013 року набуває чинності Закон України «Про громадські об'єднання» (далі – Закон про громадські об'єднання), який встановлює загальні правові та організаційні засади реалізації права на свободу об'єднання, гарантованого Конституцією України та міжнародними договорами, порядком створення, реєстрації, діяльності громадських об'єднань та її припинення.

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФСПІЛОК:
РОЗБІЖНОСТІ УСУНУТО

Відтак втрачає чинність Закон України «Про об'єднання громадян», який містить норму про те, що правове регулювання діяльності профспілок визначається законом про профспілки.

У свою чергу, Закон про громадські об'єднання надає можливість окремим громадянським об'єднанням (не тільки профспілкам) установлювати спеціальними законами особливості їх утворення, реєстрації, діяльності та її припинення.

За час, що минув після набуття чинності ЗУ «Про об'єднання громадян», окремими (спеціальними) законами повною мірою врегульовано діяльність професійних спілок та організацій роботодавців.

Особливості правового регулювання діяльності професійних спілок, їх організацій та об'єднань, засади створення, організаційну побудову, права та гарантії щодо їх функціонування визначає Закон України «Про професійні

спілки, їх права та гарантії діяльності» (далі – Закон про професійні спілки), який базується на нормах міжнародних договорів, зокрема Конвенції МОП № 87 про свободу асоціації і захист права на організацію, № 98 про застосування принципів права на організацію та на ведення колективних переговорів, № 135 про представників працівників, № 154 про сприяння колективним переговорам тощо.

Професійні спілки – це спеціалізовані громадські організації, їх діяльність спрямована на масштабне регулювання суспільних відносин у сфері формування й реалізації державної соціальної та економічної політики, регулювання трудових, соціальних, економічних відносин, що забезпечується спеціальним законодавством.

В Україні сформоване та ефективно діє правове поле, яке комплексно регулює правовідносини у сфері створення, реєстрації, діяльності професійних спілок, їх організації та об'єднань, а також діяльність професійних спілок, їх права та гарантії діяльності.

Діяльності професійних спілок, їх організації, об'єднань та їх припинення. Діють закони України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про організацію роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх діяльності», «Про соціальний діалог в Україні», «Про колективні договори і угоди», «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», «Про охорону праці», Кодекс законів про працю України та інші, якими врегульовано засади реалізації права на свободу об'єднання працівників у професійні спілки, а роботодавців – у відповідні організації.

Однак з метою уникнення можливого вільного тлумачення посадовими особами органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування норм Закону про громадські об'єднання Федерація профспілок України 19 вересня ц. р. надіслала запит до Міністерства юстиції України підтвердити в офіційному роз'ясненні, що особливості регулювання утворення, реєстрації, діяльності та припинення професійних спілок, їх організації та об'єднань визначаються спеціальним ЗУ «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності».

За дорученням Міністерства звернення Федерації профспілок України роз-

глянула Державна реєстраційна служба України, яка є головним органом у системі центральної влади з питань реалізації державної політики у сфері державної реєстрації (легалізації) об'єднань громадян та інших громадських формувань.

З метою запобігання довільному трактуванню дії норм Закону про громадські об'єднання посадовими особами органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування при застосуванні на практиці законів про громадські об'єднання та органів профспілок України звернулася до Прем'єр-міністра України М. Азарова щодо підтримки розробленого ФПУ законопроекту «Про внесення змін до статті 2 Закону України «Про громадські об'єднання», яким пропонується виключити зі сфери його дії профспілки, їх організації та об'єднання і організації роботодавців, їх об'єднання, діяльність яких повністю врегульована спеціальними законами.

Позицію Федерації профспілок України 15 жовтня ц. р. підтримав Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні.

ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

КРАПКУ ПОСТАВЛЕНО

Державна реєстраційна служба України у своєму висновку від 05.10.2012 підтвердила, що із набуттям чинності ЗУ «Про громадські об'єднання» правовідносини у сфері утворення, реєстрації, діяльності та припинення професійних спілок, їх організації та об'єднань продовжують регулюватися законом про професійні спілки, оскільки ЗУ «Про громадські об'єднання» не містить положень, які визначали б, що сфера його діяльності поширюється на ці правовідносини.

Днями в столиці проводився День кар'єри, в рамках якого відбулася найбільша виставка компаній-роботодавців в Україні. Цей захід покликаний допомогти насамперед молоді – студентам і випускникам у пошуках роботи, підборі програми стажування. Під час виставки проходили семінари з працевлаштування, мікротренінги та презентації компаній.

У ПОШУКАХ РОБОТИ

Ось уже вдев'яте виставка зібрала роботодавців та тих, хто шукає роботу. Важливо, що в рамках проекту всі зацікавлені мають змогу не лише познайомитися з роботодавцями, їх вакансіями та кар'єрними пропозиціями, а й поспілкуватися безпосередньо з представниками компаній – поставити запитання, зважити свої шанси.

Із 2007 року, коли вперше було проведено виставку, її організує GRS Україна – компанія, яка об'єднала кілька проектів та ініціатив у галузі пошуку й набору студентів та випускників. Окремим сегментом діяльності компанії є організація комплексних проектів для залучення випускників у рекрутингові програми роботодавців, поширення інформації про програми стажування та практик, організація відбору кандидатів на первинних етапах тощо. На сьогодні клієнтами GRS Україна вже стали понад 70 українських та міжнародних компаній, які працюють у більш ніж 20 галузях.

За словами директора цієї компанії Максима Немеша, на виставці завжди багато відвідувачів – щоразу тут буває 7-8 тис. осіб. «Ми впевнені, що багато людей, які прийшли сюди, знайдуть роботу, адже про це красномовно говорять факти... Я особисто зустрів

на нинішній виставці молодих людей, які минулого разу шукали роботу, а зараз уже працюють тут як менеджери по роботі з персоналом», – розповідає Максим Немеш.

Серед роботодавців, представлених на виставці, – найвідоміші ресторани, готелі, торгові мережі, банки, телеканали та ін. Попри те, що виставка спрямована на молодіжну аудиторію, сюди завітали люди різних вікових категорій. Так, приміром, ми зустріли 75-річну Валентину Іванівну, яка шукає роботу для онука – студента одного з

київських вишів. «Він добре вчиться, але ж нинішнє життя дуже дороге і на одну стипендію не проживеш, – розповідає Валентина Іванівна. – Нині у вільний час він працює маклером, однак не все вдається за браком часу, тож я намагаюсь допомогти підібрати для нього щось інше».

А от 47-річна Людмила, яка має вищу освіту та багаторічний досвід, уже кілька років не може знайти роботу через свій вік. «Моє резюме підходить багатьом роботодавцям, однак тільки-но вони дізнаються про мій вік – щоразу

відмовляють, – з розпачем зауважує пані Людмила. – Але ж я ще молода, хочу і можу працювати!»

Молодь налаштована оптимістично, має різні амбіції і побажання щодо майбутнього місця роботи: хтось прагне потрапити на телеекран, комусь достатньо працювати офіціантом чи консультантом у мага-

зині, інші мріють про блискучу кар'єру юриста, економіста. Головне ж, що в людей є бажання працювати, тож, сподіваємося, кожен відвідувач виставки знайде для себе цікаву та гідну роботу.

АННА РЕПІЧ, «ГВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ІСТОРИЧНІ ЦІКАВИНКИ

МОРОЗИВО: МАЙЖЕ ОЛІМПІЙСЬКІ ЗАВДАННЯ

Людина є невтомною в пошуках чогось «іще смачнішого». В холодних широтах вигадують гарячі страви, в теплицях – холодні десерти. Так із давніх-давен з'явилися прообрази морозива.

Приміром, на Русі в спеку смакували замороженим у льоху й наструганим довгими паличками молоком. Утім вважається, що морозиво винайшли китайці. Вони ж першими придумали й пристрій для його виготовлення. Французи ідею підхопили й вдосконалили. Принцип роботи перших «морозениць» був простим: використовувалося багато криги, селітра або сіль. Скажімо, солоня вода замерзає за температури нижче нуля, отже, змішування криги з сіллю (селітрою) охолоджує солодку суміш до нульової температури, що для морозива є цілком достатнім. Кмітливі англійці домовилися з Нор-

вегією, звідки до Британії транспортували кригу в промислових розмірах. Що в різних країнах являла собою суміш – інша історія, так чи інакше, а морозиво підкорило світ. А перший вафельний ріжок для морозива з'явився в Америці на початку ХХ століття. Переказують, що в продавця морозива закінчилися картонні тарілки, й продавець сирійських вафель, якому забракло покупців, запропонував йому скооперуватися та продавати морозиво в загорнутих вафлях. Нині США вважаються світовим лідером споживання морозива: на кожну людину тут щороку припадає 23 кг цього продукту.

Але холодний десерт має свої варіанти. Італійці, скажімо, віддають перевагу джелато – суміші нежирного молока та яєць. А в Малайзії популярна страва айс-касанг, що готується з льоду, сиропу, червоних бобів та згущеного молока.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...сочевиця походить із Середземномор'я? Її з любов'ю вирощували в сиву давнину й вирощують нині. Про це свідчить хоча б той факт, що зерна сочевиці було знайдено під час археологічних розкопок будівель на палях бронзової ери. Приміром, давні єгиптяни вкладали сочевичний хліб у гробниці померлих – як їжу, що супроводжує людину не лише в земному, а й у потойбічному житті. Німці досі зберігають зворушливу любов до сочевиці й неодмінно подають її на новорічний стіл як святкову страву: за легендою, це забезпечить родині добробут. Сочевиця ре-

комендують їсти всім, хто прагне схуднути, але річ не лише в цьому. Наші пращури знали про ще одну властивість цієї бобової культури: лікувати шлункові й нервові розлади. А давньоримські лікарі взагалі стверджували, що систематичне вживання сочевиці не лише оздоровлює людину, а й робить її, так би мовити, соціально ідеальною – спокійною, стриманою, толерантною. Приблизно тоді ж і дещо пізніше вітчизняні медики, констатуючи, що сочевиця корисніша за горох та боби, все ж не рекомендували зловживати нею. Мабуть, слушно: все, що надміру, не піде на користь!

ТОЙ, ХТО НАГОДУВАВ СВІТ

Інформація – продукт не менш вартісний (а, може, й більш), ніж продукти харчування. Принаймні деякі. Тож і повелося, що паралельно з розкруткою та зростанням популярності якогось гастрономічного дива, в міру його географічного поширення й затребуваності, засоби масової інформації охоче інформують свої «маси» про походження страви, її автора. Творця, сказати б.

І все ж таки ім'я людини, яка вигадала доширак, або лоқшину швидко приготування, і своєрідний ореол над цим ім'ям представлені цікавій широкій публіці порівняно недавно.

І ПЕРСПЕКТИВНО, І КОНСТРУКТИВНО

Отже, в січні 2007 року відійшов у вічність дуже літній японець Момофуку Андо, якому належить один з найголовніших світових винаходів минулого століття. Світ трохі здивувався, дізнавшись, що японці серед найбільших винаходів своїх земляків у ХХ столітті на перше місце висунули розчинний суп із лоқшини, на друге – караоке, й лише потім – портативний аудіоплеєр та компакт-диск. Та зрештою, саме тоді стало остаточно зрозумілим, хто ж придумав неперевершений за співвідношенням доступна ціна – якість доширак.

Нині про Момофуку написано пребагато. Він народився 1910 року на окупованому японцями Тайвані, рано втратив батьків. У 22 роки вирішив розпочати власний бізнес, для чого вирушив до міста Осаки. Здавалося, доля всімхнулася молодому бізнесмену, однак Друга світова війна зробила його компанію банкротом. Більше того, за несплату податків Андо потрапив до в'язниці. А далі довелось все розпочинати спочатку. Але не відразу.

Уявімо собі зруйновану та виснажену війною Японію, голод, довгі черги за їжею, в яких годинами приречено вистоявали змучені скрутою «незможники» різного віку. Стояв серед них і Момофуку, обібраний майже до нитки, так само голодний й холодний. Мабуть, у ці години його й відвідала перспективна думка: «Люди не повинні відчувати нестачі їжі». На зміну їй прийшла й конструктивна: треба створити швидкозрочинну лоқшину. Причому

не суху, яку вигадали китайці ще тисячу років тому, а іншу. Дешеву, смачну, що готується миттєво! Тож амбіції справжнього бізнесмена, підживлені цілеспрямованістю й упертою працею, змінили не лише його життя та долю, а й життя всієї планети.

Звісно, передусім хочеться запитати: чому саме лоқшина, а не якийсь інший продукт? Тут є цікава особливість: японці не привчилися до хліба й не вважають його їжею, на відміну від рису та лоқшини.

Тож Момофуку передусім бажав позбавити своїх земляків від принизливих черг, а вже «програма-максимум» цього незвичайного японця мала на меті врятувати від голоду все людство. Для своїх експериментів Андо побудував кухню-лабораторію поблизу власного помешкання в містечку Ікеда. Попервах лоқшина або зовсім не мала смаку, або розварювалася настільки, що перетворювалася на кашу. Потрібен був прорив, і він стався: Момофуку здогадався обрисувати свою лоқшину бульйоном, а

далі розмішував її та обсмажував у пальмовій олії, випаровуючи вологу. А тоді висушив у вигляді брикетів. Для приготування смачної страви потрібно було лише додати окріп. Ось так і народилася новітня справжнісінька рамена, улюбленця нації! Оскільки, як казав колись Гете, «перший гудзик мундиру було застібнуто правильно», наступні ідеї приходили легко, ніби самі собою: до кожного брикета Андо додавав два пакетиків: в одному, непрозорому, – спеції та екстракт бульйону; в іншому, прозорому, – децила пальмової олії. Так з'явився славетний Chikin Ramen, шведер з курячим присмаком. Лише курячим! У цьому полягав переконливий бізнесрезон: у такий спосіб винахідник спромігся «оминувти релігійні табу, чинні в різних країнах. Індійці не вживають яловичини, мусульмани – свинини, проте немає жодної культури, релігії чи країни, яка забороняє їсти курку», – пояснював японець (i-fakt.ru). У серпні 1958 року перша продукція компанії

“
Мир на землі настане тоді, коли в людей буде достатньо їжі.
Момофуку Андо

Nissin Food Products, створеної Андо, виїшла спочатку на внутрішній ринок, а далі рушила на завоювання світу. Менш ніж через півтора десятиліття новатор дивує світ черговою новинкою – лоқшиною Cup Noodles у пінополіуретановій скляночці: лий окріп і їж! Це був справжній подарунок для тих, хто прагне заощадити час. Третій проєкт Андо взагалі вразив: усе те саме, лише в розчинній мисочці з сушених овочей. З'їв сулчик – і тарілочкою закусив!

Одне слово, Момофуку Андо став справжнім монополістом та імператором у кулінарній сфері. Його компанія виробляє майже 20 видів лоқшини з найрізноманітнішими смаками та складниками, заводи імперії розташовані по всьому світу.

До речі, смачна, поживна, доступна швидкозрочинна лоқшина й справді врятувала життя тисяч людей у різних країнах, що постраждали з цілковито різних причин. А сам Андо неодноразово підкреслював, що прожив таке довге життя, бо постійно вживав продукт власного винаходу.

І МАЛЕНЬКА ЛОЖКА ДЬОГТЮ...

Ідеться, зрозуміло, про пальмову олію. Можна її вживати чи ні? Доводилося чути діаметрально протилежні думки. Одні стверджують, що пальмова олія дуже корисна для судин, запобігає інфарктам та інсультам, поліпшує діяльність мозку. Інші доводять, що вона надзвичайно шкідлива для людини, бо спричиняє цукровий діабет, онкологічні та серцево-судинні захворювання. То кому ж вірити? Втім, у покупця є простий вибір: прочитати напис на етикетці й прийняти рішення. Однак, принаймні, приклад самого Момофуку Андо спростує «контраверсійні» аргументи. І зрештою, безкомпромісна правда в тому, що своєї мети нагодувати світ він, безперечно, досягнув.

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ВШАНУВАННЯ

ДЕМЕНТЬЄВА – СПОРТСМЕНКА МІСЯЦЯ

Експертна комісія НОК назвала Яну Дементьєву найкращою спортсменкою вересня, а старшого тренера команди з академічного веслування та її особистого наставника Володимира Морозова визнано тренером місяця.

Нагадаємо, що український жіночий кватрет з академічного веслування після блискучої перемоги на Іграх XXX Олімпіади в Лондоні підтвердив свій високий клас на чемпіонаті Європи, що проходив в італійському Варезе, виборовши медаль найвищого ґатунку. Лідера команди – загребну жіночої парної четвірки, найдосвідченішу спортсменку кватрета Яну Дементьєву визнано

найкращою спортсменкою вересня в Україні. Минулого тижня з рук головного олімпійця країни Сергія Бубки спортсменка отримала диплом, статуетку та грошову винагороду, інформує офіційний сайт НОК. Приємною несподіванкою для нашої переможниці стала участь у церемонії нагородження президента Європейських Олімпійських Комітетів Патріка Хіккі.

ВЕЛОСПОРТ

ЛАГКУТІ – ТРЕТІЙ У ЄВРОПІ

З 16 по 21 жовтня в львівському місті Паневежис тривав чемпіонат Європи з велотреку, в якому взяли участь 290 спортсменів із 33 країн Старого світу.

Українська команда повертається додому з однією нагородою – кримчанин Сергій Лагуті здобув «бронзу» за очками у гонці, де спортс-

мени проїжджають 40 км (160 кіл), повідомляє сайт НОК. Наш велосипедист набрав у підсумку 25 пунктів, лише одним заліковим пунктом у боротьбі за «срібло» поступившись росіянину Кирилу Свешнікову. А переможцем у цьому виді програми беззастережно став італієць Елія Вівіані, в активі якого 44 підсумкових бали. У командному заліку збірна України поділила восьму позицію з командами Франції, Великобританії, Греції та Бельгії.

ВІЛЬНА БОРТЬБА

МЕДАЛЬНИЙ ЗДОБУТОК У РОСІЇ

З 19 по 22 жовтня у російському Хасавюрті тривали змагання Міжконтинентального Кубка з вільної боротьби, де українські спортсмени здобули чотири медалі.

Загалом нагороди змагання виборювали понад 150 спортсменів із Росії, України, Грузії, Азербайджану, Вірменії, Таджикистану та Туреччини. Наші співвітчизники завоювали одну срібну та три бронзові нагороди. У ваговій категорії до 66 кілограмів володарем срібної медалі став Андрій Квятков-

ський, на «бронзовій» сходиці п'єдесталу пошани завершили змагання Юрій Ледецьов (вагова категорія до 55 кг), Павло Олійник (96 кг) та Алєн Засєєв (120 кг).

ЕКСКЛЮЗИВ

Золота медалістка лондонської Олімпіади львівська фехтувальниця Яна Шемякіна, хоча й не має ще власних діточок, та все ж впевнена, що саме радість материнства можна порівняти з емоціями, що переполюють під час сходження на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Про це володарка олімпійського золота розповіла в ексклюзивному інтерв'ю «ПВ».

ЯНА ШЕМЯКІНА: «ПЕРЕМОГА – ЦЕ ЕМОЦІЇ, СХОЖІ НА НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ»

– Яно, розкажіть про свої емоції, які відчували на олімпійському п'єдесталі.

– Тільки недавно почала усвідомлювати, що перемогла. Для мене це й радість від того, що збулася найпотаємніша мрія, і задоволення від досягнення мети. Здобута медаль – це не лише моя заслуга, а й батьків, тренера, дівчат, які зі мною тренуються, і людей, які оточують мене та вболівали за мене. Коли стояла на п'єдесталі, хотілося, щоб ця мить тривала якомога довше. П'ятнадцять років – з одинадцятирічного віку я йшла до цієї мети, і за п'ять хвилин усе це закінчилося. Відлунав гімн, ти знімаєш медаль,

ідеши на допінг-контроль, ідеши до готелю... І знову все спочатку... Я раніше не розуміла фехтувальниць, які, вигравши Європу, світ, поверталися до фехтування. Тепер розумію, що відчуття, які переполюють на п'єдесталі, цю ейфорію хочеться повторити. Напевно, це такі самі емоції, які переживаєш при народженні дитини, але я ще цього на собі не відчула.

– Як батьки зустріли звістку про перемогу?

– Батьки тоді відпочивали в Одесі. І у них там не було телевізора. Мамі зателефонував подружка й запитала, що вона робить. Мама пила чай, а подружка їй каже: «Як чай? Там твоя Яна на п'єдесталі стоїть, гімн співає!»

– Що плануєте на майбутнє? Чи продовжуватимете тренуватися?

– Після Лондона я вирішила перепочити. Ще не розпочинала фехтувати. Звичайно, відвідую зал для підтримання фізичної форми. Планую повернутися до фехтування, адже від нього я отримую неймовірне моральне задоволення.

– Хто ваш головний конкурент у світі, в Європі? Хто дихає у потилицю?

– Є багато сильних країн: Франція, Росія, Німеччина. Мені на Олімпіаді зустрічалися сильні дівчата. **– Чи трапляються випадковості у фехтуванні? Приміром, спортсмен гарно фехтує, доходить до фіналу, а потім один необережний крок – і все зіпсовано?**

– Так, звісно, програти може навіть добре підготовлений спортсмен.

– Яка головна відмінність професіонала в спорті від любителя?

– Гадаю, професіонал віддається повністю, у нього є мета, до якої він обов'язково дійде. А для любителя головне – участь.

– Як Ви вважаєте, чи потрібно щось змінювати у спортивному житті нашої країни?

– Хотілося б, звичайно, щоб було більше якісних спортивних об'єктів: зали, стадіони. От хоча б зал, у якому я займаюся. Там умови справді бажують кращого. Держава цьому повинна приділяти більше уваги.

**ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА**

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

ВІДБУЛАСЬ ХХІV СПАРТАКІАДА ШКІЛ-ІНТЕРНАТІВ ЗАКАРПАТТЯ

Майже чверть століття з року в рік у Закарпатті проводиться спартакіада шкіл-інтернатів. Цьогоріч за доброю традицією захід відбувся на спортивній базі Перечинської школи-інтернату, а її організаторами виступили управління освіти і науки та у справах молоді та спорту облдержадміністрації, а також обласна рада ФСТ «Україна».

Футболісти Нижніх Воріт – чемпіони спартакіади

В усіх видах програми тривала напружена боротьба, у якій юні спортсмени показали високу майстерність. У легкоатлетичному чотириборстві, яке включало бігові дисципліни, стрибки та кидання м'яча, перші три місця здобули представники Перечинської школи-інтернату – Тетяна Райда, Василина Лошак, Марія Еменіна. Серед хлопців

кращим виявився Юрій Яворський із Нижньоворітської школи-інтернату, який випередив перечинців Василя Митровича та Івана Шандора. У командному заліку в цьому виді призерами стали команди Перечинської, Нижньоворітської (Воловецький район) та Нижньобистрівської (Хустський район) шкіл-інтернатів.

У вирішальному поєдинку з волейболу команда дівчат із Нижніх Воріт перемогла спортсменок із Перечина, третіми призерами стали спортсменки Великобичківської школи-інтернату Рахівського району. Команда з Нижніх Воріт святкувала перемогу й у змаганнях із міні-футболу, випередивши юних футболістів з Берегового та Великого Бичкова.

За підсумками всіх видів змагань перше загальнокомандне місце посіли юні спортсмени Нижньоворітської школи-інтернату, другими стали господарі змагань, третіми – представники Великобичківської школи-інтернату. Команди-призери в загальнокомандному заліку отримали перехідні кубки, а призери в окремих видах та індивідуальному заліку – медалі, призи та грамоти організаторів. Кращі три спортсмени спартакіади у видах спорту стали володарями пам'ятних призів від обласної ради ФСТ «Україна».

**СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТТЯ
ФОТО АВТОРА**

**СТОРИНКУ ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛТАЄВ,
СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»**

ГОРОСКОП 29 ЖОВТНЯ – 4 ЛИСТОПАДА

- ОВЕН (21.03–20.04)**
Настав час попрацювати над стилем вашого життя. Якщо у вас його немає, поміркуюте над його створенням і подбайте про атрибутику.
- ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)**
Здоров'я знову нагадає про себе. Але навіть якщо доведеться залишитися вдома, намагайтеся не гаяти час і спробувати вирішити ті завдання, які вам під силу.
- БЛИЗНЮКИ (22.05–21.06)**
Тиждень потребує високої самовіддачі, й вам варто з особливим завзяттям захищати свої права. Хтось намагається підірвати ваш авторитет, тож у жодному разі не втрачайте це з поля зору.
- РАК (22.06–23.07)**
Не слід упереджено ставитися до людей, які відчувають до вас прихильність. І спробуйте виробити особливу тактику спілкування з тими, хто вам постійно дошкуляє і викликає неприємні емоції.
- ЛЕВ (24.07–23.08)**
Любов диктує свої правила й обстоює своє право на ваш час. І не лише в сфері романтичних стосунків. Ви можете мати хобі, любити тварин, кіно – все це вимагає часу, якого вам так не вистає.
- ДІВА (24.08–23.09)**
На вас чекає багато роботи. Тому, засукавши рукави, розпочинайте боротьбу за свої права. Хоча можливі розчарування, не впадайте у відчай. До кінця тижня ви зможете собою пишатися.
- ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)**
Не варто панікувати через невтішний фінансовий стан. Тиждень пропонує безліч можливостей, якими варто лише скористатися.
- СКОРПІОН (24.10–22.11)**
Взаємні образи можуть стати катастрофою для вашої кар'єри і репутації. Припиніть себе жаліти і зробіть щось корисне!
- СТРЕЛЕЦЬ (23.11–21.12)**
Тиждень вдалий в усіх відношеннях, але варто виявити більше поваги до начальства. Подбайте про своє здоров'я і сподівайтесь на краще.
- КОЗЕРІГ (22.12–20.01)**
На вас покладаються великі надії, а можливо, й очікує надвигідна угода. Не втрачайте своїх можливостей. Якщо не встигаєте, покличете когось на допомогу.
- ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)**
Не переживайте через чийсь мовчання, а просто продовжуйте робити свою справу. Люди дуже часто не впевнені в собі, що вже казати про інших та їх пропозиції.
- РИБИ (20.02–20.03)**
Саме час подумати про рідних людей і важливість сімейних традицій у вашому житті. Забудьте про минулі образи й простіть близьким їхні помилки, на які вони мають право так само, як і ви.

УВАГА!

**ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА НА
2012 РІК**

Передплатні
індекси та вартість
видає підприємства
«Профінформ»
ФГУ на рік:

22152 ГАЗЕТА
«ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ»
– 148,44 ГРН.

22909 ЖУРНАЛ
«БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ
ПРОФСПІЛКОВОГО
КОМІТЕТУ»
– 65,64 ГРН.

ФОТО «ПВ»

Захід сонця на узбережжі Чорного моря

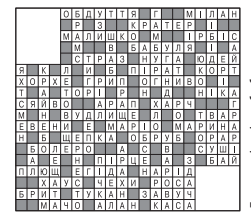
Фото Кирила Латишева, «ПВ»

СКАНВОРД

ВПИШІТЬ СЛОВО

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ, 01042 або profvist@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті». Вітаємо Ніну Нечипоренко з м. Володарськ-Волинський Житомирської обл., яка правильно розгадала сканворд у № 42.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 42

Правильна відповідь – «Сонбард».

До уваги переможців конкурсу!
Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

Перевірте, чи правильно вказано назву країни	Мова, якою пишуть в Україні	Повітряна назва землекопа	Знак, який вказує на заборону в'їзду	Континент, на якому розташована Корея	Передусім, це назва виду м'яса	Тисячлітній час, який тривав у Європі	Як називають великого вора?	...внутрішній сектор
Давня міська страва	Брат чайки	Розмова, яка відбувається між двома людьми	Новий міський район	Попередник архаїзму	Хто створив цей текст?	Родич урану	Група театральних акторів	Північна держава
Ще не годя вже не везти	Той, хто вивчає історію	Козак-автор комедій	Сестра, яка залишила чоловіка	Найвідоміша Фанні	Циганська пісня	Підприємство, яке займається виробництвом	1/2 д. Америки	Примітна дитина
Вигляд, який викликає жах	Аудитор (кімната)	Вігний каторжник	Частина лісу	Автор фантастичного роману	Спритний хлопчик із тропіків	Механізм, який використовується в транспорті	Актриса, яка грає в театрі	Блок, що працює в парі з іншим блоком
Також значить «сваха»	Затяжний курячий дим	Привітання з Нового року	Частина лісу	Автор фантастичного роману	Уроженець Праги, Брно	Напад орди	Штучна копія організму	Найкращий гравець у шахи
Істерно, гурля	Сучасний роман	Університет або інститут	Копилка у США	Пругка пастушка	Власник Black Sabbath (м.гі.)	Капітан підводного флоту	Чити порочні пачки папирос	Слава, яка досягається завдяки таланту
Надто ласий до м'ясиного	Вороний завіт	Що таке п'єса?	Музикант Боб ...	Річка, яка тече в Україні	Той, що пишуть записки	Монгольське	Вулиця, яка названа на честь героя	Написана Богом на землі

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 42-го, номера «ПВ» переможців, на жаль, не виявилось. Пропонуємо і в цьому номері спробувати знайти помилку та повідомити про неї електронною поштою profvist@ukr.net або листом, вказавши при цьому домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ, 01042. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **МАРІАННА ЛІЦЕНКО**, «ПВ»

Газета виходить із 1990 року. Перерестрована 14.09.2006. Свідоцтво № 11737-608/ПР.

Засновник – Федерація профспілок України. Видавець – підприємство «ПРОФІНФОРМ» ФГУ.

Директор підприємства та головний редактор – **Олексій ПЛАСКІН**

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких друки автори не згадують про позицію редакції. Відповідальність за достовірність фактів у публікації або реклами несе автор. Рукописи не повертаються і не повертаються. Матеріали, позначені «П», друкуються на правах реклами. При передачу поштом на «Профспілкові вісті» обов'язково.

Передплатний індекс: 22152. Адреса редакції: 01042, Київ, вул. Чигоріна, 18. Телефон-факс редакції: 277-24-30; e-mail: profvist@ukr.net; сайт: psv.org.ua. Зам. № 09/14. Зарядний каскет – 8981 прим. Газета віддрукована у ПРАТ «Сьогодні Медіа»